

گره

هدفهای رفتاری : در پایان این فصل انتظار می‌رود هنرجو بتواند :

- ۱- اصطلاحات مربوط به گره را تعریف کند.
- ۲- انواع آلت گره را نام ببرد.
- ۳- مبنای نام‌گذاری آلت گره را شرح دهد.
- ۴- ویژگی‌های انواع گره در هنرهای سنتی ایران را شرح دهد.
- ۵- گره‌های زمینه مرربع را نام ببرد.
- ۶- گره هشت و چهارلنگ را رسم کند.
- ۷- گره هشت و بازوپند (شمسه هشت و چلیپا) را رسم کند.
- ۸- گره هشت و زهره را رسم کند.
- ۹- گره‌های زمینه مستطیل را نام ببرد.
- ۱۰- گره کند دو پنج را رسم کند.
- ۱۱- گره کند طبل قناس را رسم کند.
- ۱۲- گره تند دو پنج را رسم کند.

گره

می‌پردازیم، زیرا دانستن آن قبل از رسم انواع گره می‌تواند در شناخت کلی و نتیجه مطلوب‌تر بسیار مفید باشد.

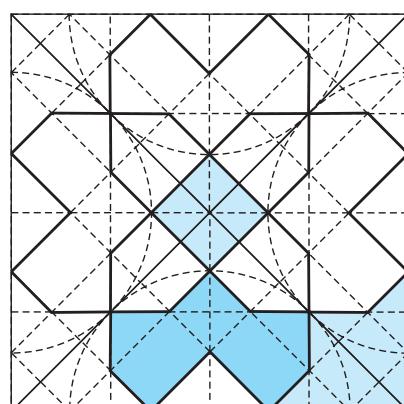
۱- گره : عبارتست از ترکیبی یکارچه از نقش‌های هندسی متنوعی که در یک چارچوب مشخص به‌طور هماهنگ و مکمل قرار گرفته‌اند. (شکل‌های ۱-۳ و ۲-۳)

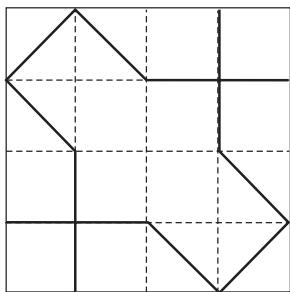
۴۱

شکل ۲-۳ - مسجد گوهرشاد - مشهد

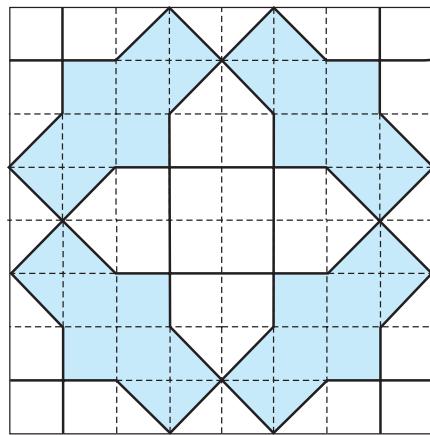
در فصل پیش همراه با آشنایی نقوش هندسی شبکه‌های ترسیم و شیوه‌های گسترش نقوش را آموختید. در این فصل روش‌های ترسیم نقوش هندسی پیچیده‌تر را در زمینه‌های متناسب با آن‌ها می‌آموزید. به این دسته از نقوش گره گفته می‌شود. ابتدا به تعریف گره، عنوانین و اصطلاحات مربوط به آن

شکل ۳-۱ - گره هشت و زهره مرربع قناس

شکل ۳-۳- یک واگیره از گره سرمهدان قناس

شکل ۴- واحد گره (زمینه گره) سرمهدان قناس

۲- واگیره^۱ : کوچکترین جزء قابل تکرار هر گره است که در یک چارچوب مشخص به روشنی معین رسم می شود. واگیره به تنها بی در اجرای گره به کار نمی رود، بلکه پس از تکرار در جهت های خاص، گره نمایان می شود. (شکل ۳-۳)

۳- واحد گره (زمینه گره) : قسمتی از گره است که از تکرار واگیره حاصل می شود و همه ویژگی های گره در آن آشکار است. واحد گره را هم می توان به تنها بی در اجرای گره به کار گرفت و هم در چارچوب وسیع گسترش داد. (شکل ۳-۴)

هنگامی که بخواهند از گره برای اجرای یک اثر هنری استفاده کنند، ابتدا به تناسب طول و عرض محل موردنظر، واحد گره را رسم نموده و سپس با تکرار واگیره، واحد گره (زمینه گره) را به دست می آورند. آن گاه از واحد گره به تنها بی در صورت لزوم با گسترش آن، در تزئین یک اثر هنری بهره می برند. (شکل ۳-۵)

شکل ۵- گره سرمهدان قناس (سرمهدان و چلیپا)-

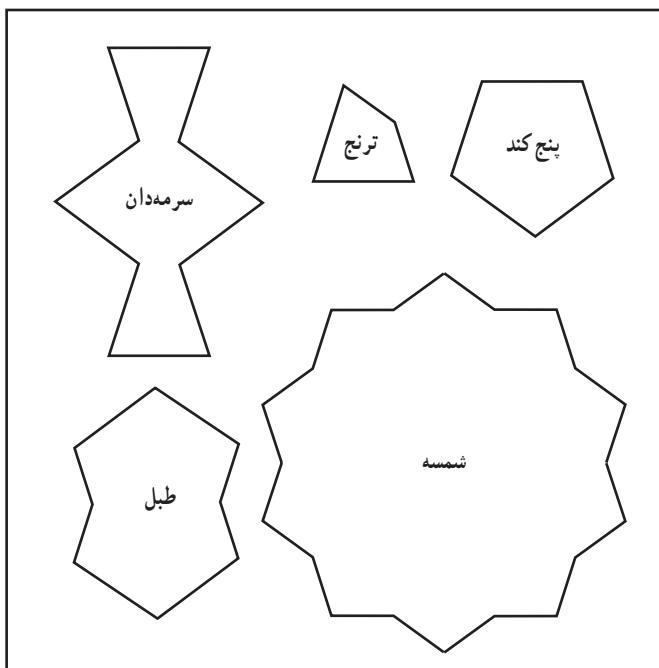
مسجد علی قلی آقا - اصفهان

۱- کوچکترین جزء قابل تکرار هر گره است که الزاماً یکی از آلت های اصلی گره در آن باستی مشخص باشد.

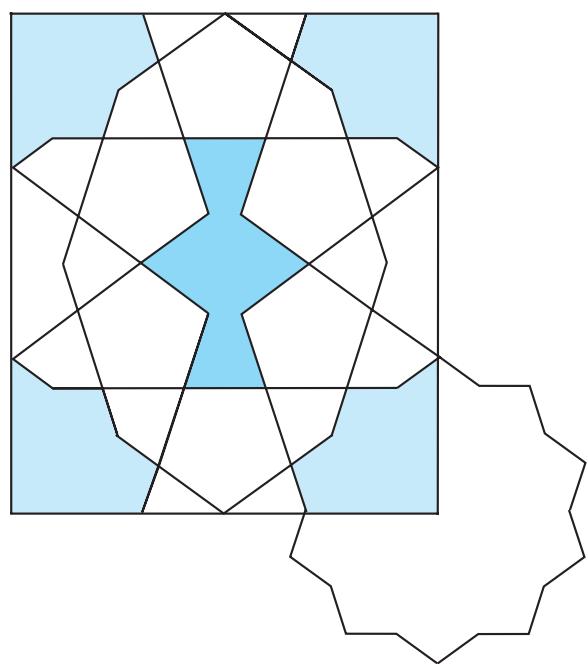
هندسی که در یک زمینه (واحد گره) قرار گرفته باشند. لذا واحد کار در گره چینی و گره‌سازی را «آلت گره» گویند. (شکل‌های

چارچوب برای ترسیم واگیره در انواع گره به شکل‌های مربع، مستطیل و گاه قسمتی از دایره است.

۴—آلت گره : عبارتست از، هر واحد از مجموع نقوش ۳-۶ تا ۳-۸

شکل ۷-۳—آلت گره‌ها، از گره سرمدهان چهار شمسه

شکل ۶-۳—ربع زمینه از گره سرمدهان چهار شمسه

شکل ۳-۸—گره سرمدهان چهار شمسه
مسجد جامع—کرمان

پیدایش نام آلت‌های گرۀ

هر آلت گرۀ دارای شکل خاصی است که بنا به شباهتش به اشیاء طبیعی و یا دست ساخته‌های بشر نامگذاری شده است. هنرمندان با الهام گرفتن از آن‌چه در اطرافشان وجود داشته و به دلیل تشابه آن نقش با شکل طبیعی یا مصنوعی، نام همان شکل را بر آن آلت گرۀ نهاده‌اند.

در این راستا ممکن است یک آلت گرۀ به چند اسم خوانده شود و یا برای چند آلت گرۀ، یک نام انتخاب شده باشد و این ناشی از برداشت هنرمند از فضای اطرافش می‌باشد.

برای آشنایی بیشتر به چند نمونه اشاره می‌شود.

آلت گرۀ پابزی، شباهت به اثر سُم بُز یا ردپای آن دارد.

(شکل ۳-۹)

شکل ۳-۹. آلت گرۀ پابزی

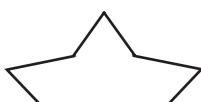
آلت گرۀ کشتی، شباهت به کشتی دارد. (شکل ۳-۱۰)

و یا آلت گرۀ ابابیل که شبیه به پرنده‌ای با بال‌های کشیده و

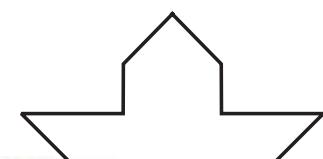
اندامی کوچک است. (شکل ۳-۱۱)

با دقت در سایر آلت‌های گرۀ می‌توانید به شباهت آنها با

دنیای اطرافشان بی‌بیرید.

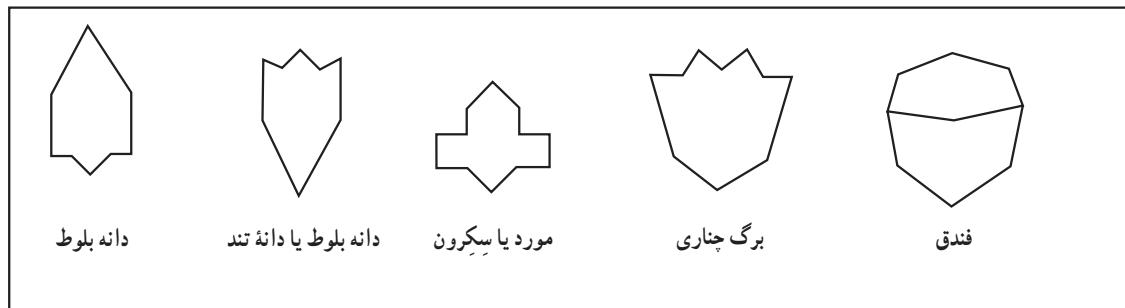

شکل ۳-۱۱. آلت گرۀ ابابیل

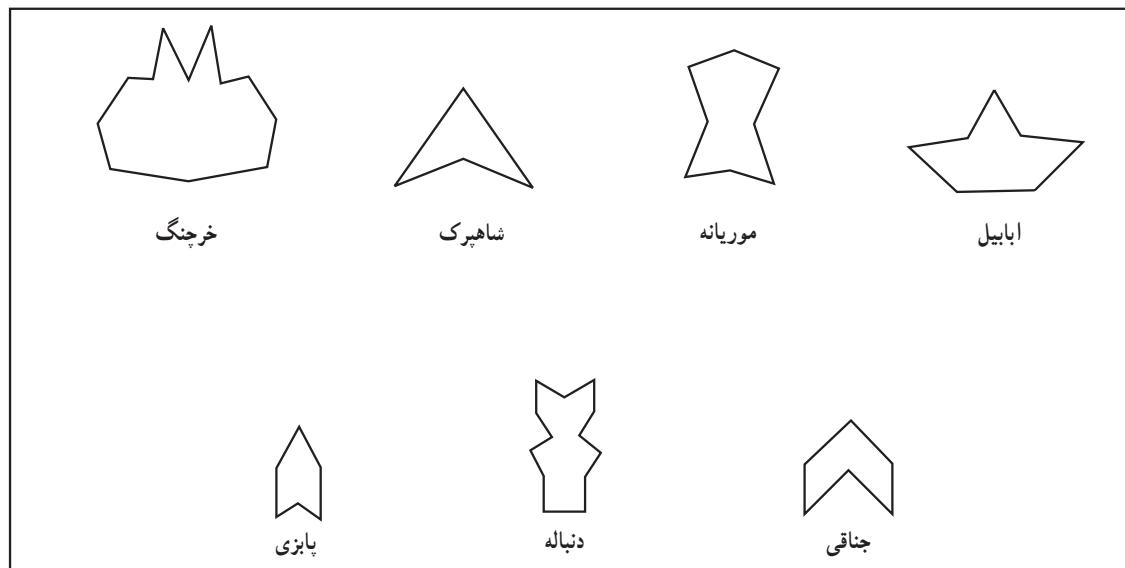

شکل ۳-۱۰. آلت گرۀ کشتی

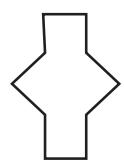
- آلت‌گرهای بر حسب آن که مشابه یا الهام‌گرفته از کدام عنصر طبیعی یا مصنوعی باشند، شکل و نام متفاوتی داشته و به گروه‌های زیر طبقه‌بندی می‌شوند.
- د) آلت‌های گره الهام‌گرفته از اشكال هندسی (شکل ۳-۱۶).
 - ه) آلت‌های گره الهام‌گرفته از کرات آسمانی (شکل ۳-۱۷).
 - ب) آلت‌های گره الهام‌گرفته از حیوانات (شکل ۳-۱۳).
 - ج) آلت‌های گره الهام‌گرفته از اشیاء (شکل‌های ۳-۱۴).

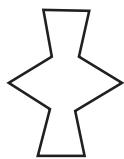
شکل ۳-۱۲- آلت‌های گره، الهام‌گرفته از گیاهان

شکل ۳-۱۳- آلت‌های گره، الهام‌گرفته از حیوانات

سرمهدان مربع

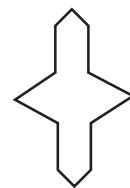
سرمهدان

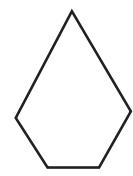
سرمهدان قناس

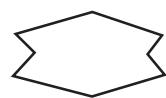
سرمهدان

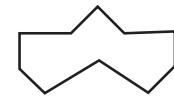
سرمهدان لوز

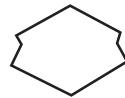
کیسه سرمدهان

ماکو

ماکو

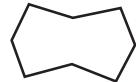
ماکو کند

قرقره شاخدار

دوک

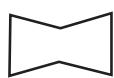
طلبل

طلبل تند

گیوه دستک دار

گیوه

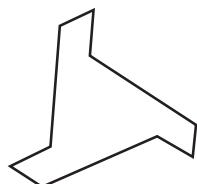
کلید

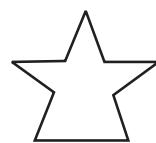
جفت ترقه

ترقه یا سپیری

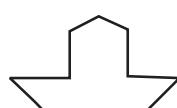
فرفره

عروسک

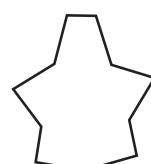
بادبادک

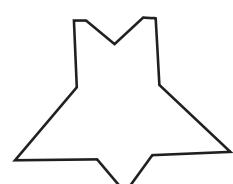
کشتی

کشتی

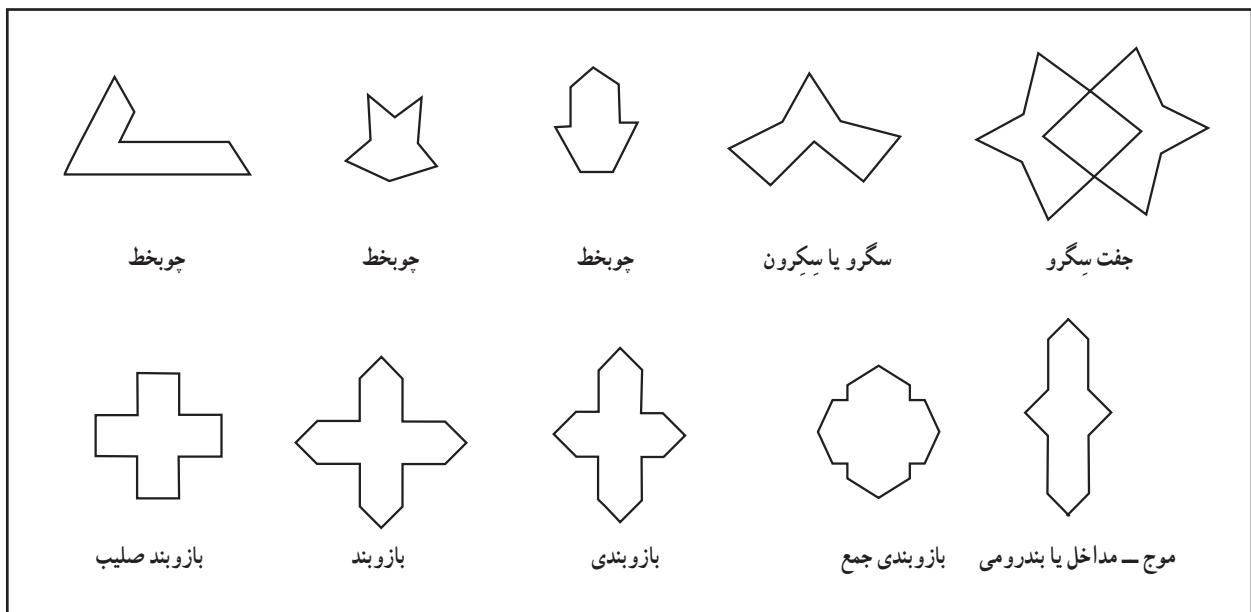

گُرز

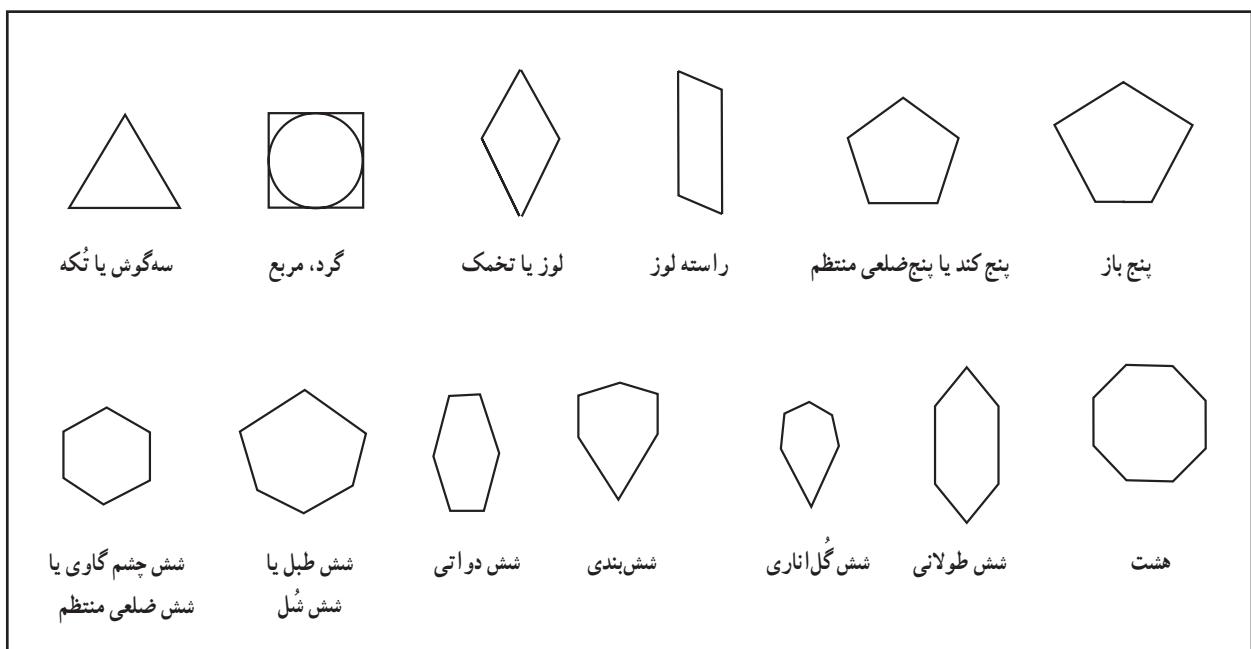

گُرز

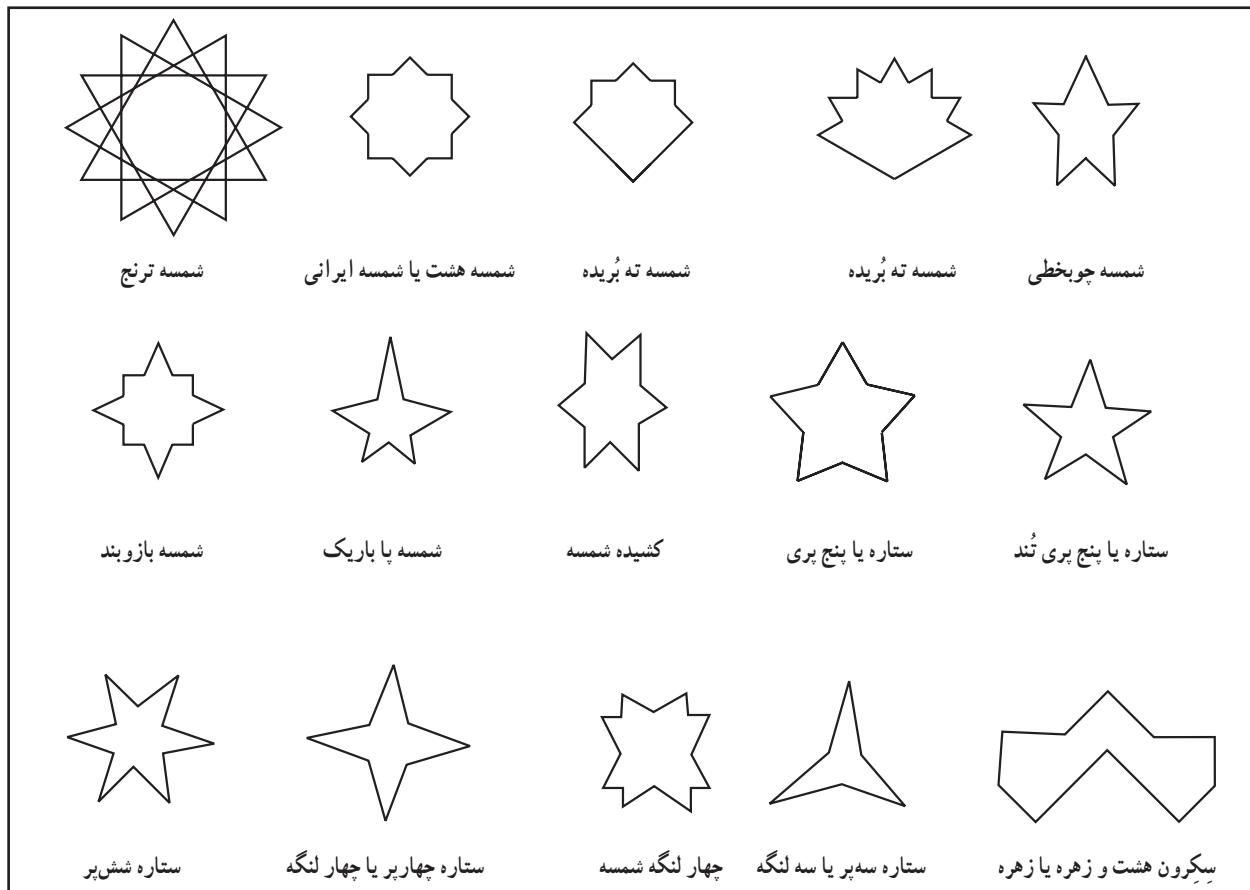
شکل ۱۴-۳- آلت‌های گره، الهام گرفته از اشیاء

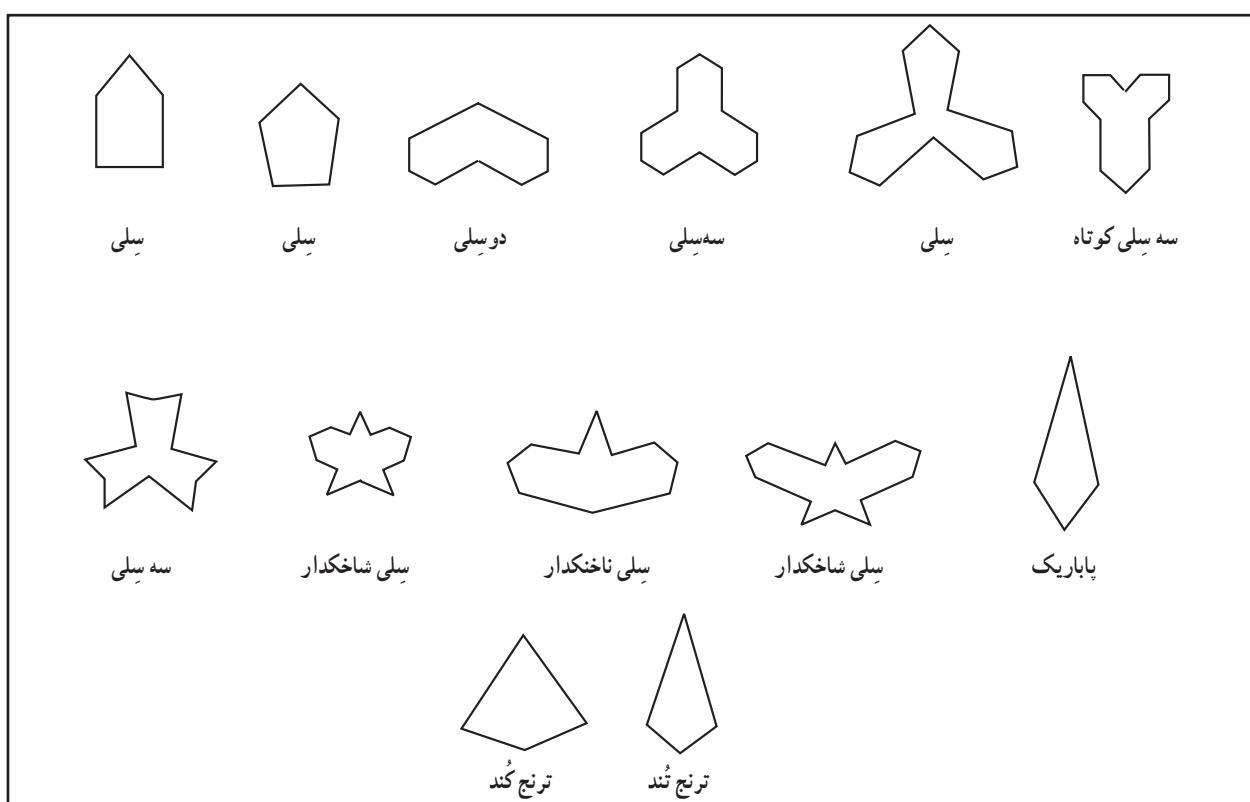
شکل ۱۵—آلت‌های گره، الهام گرفته از اشیا

شکل ۱۶—آلت‌های گره، الهام گرفته از اشکال هندسی

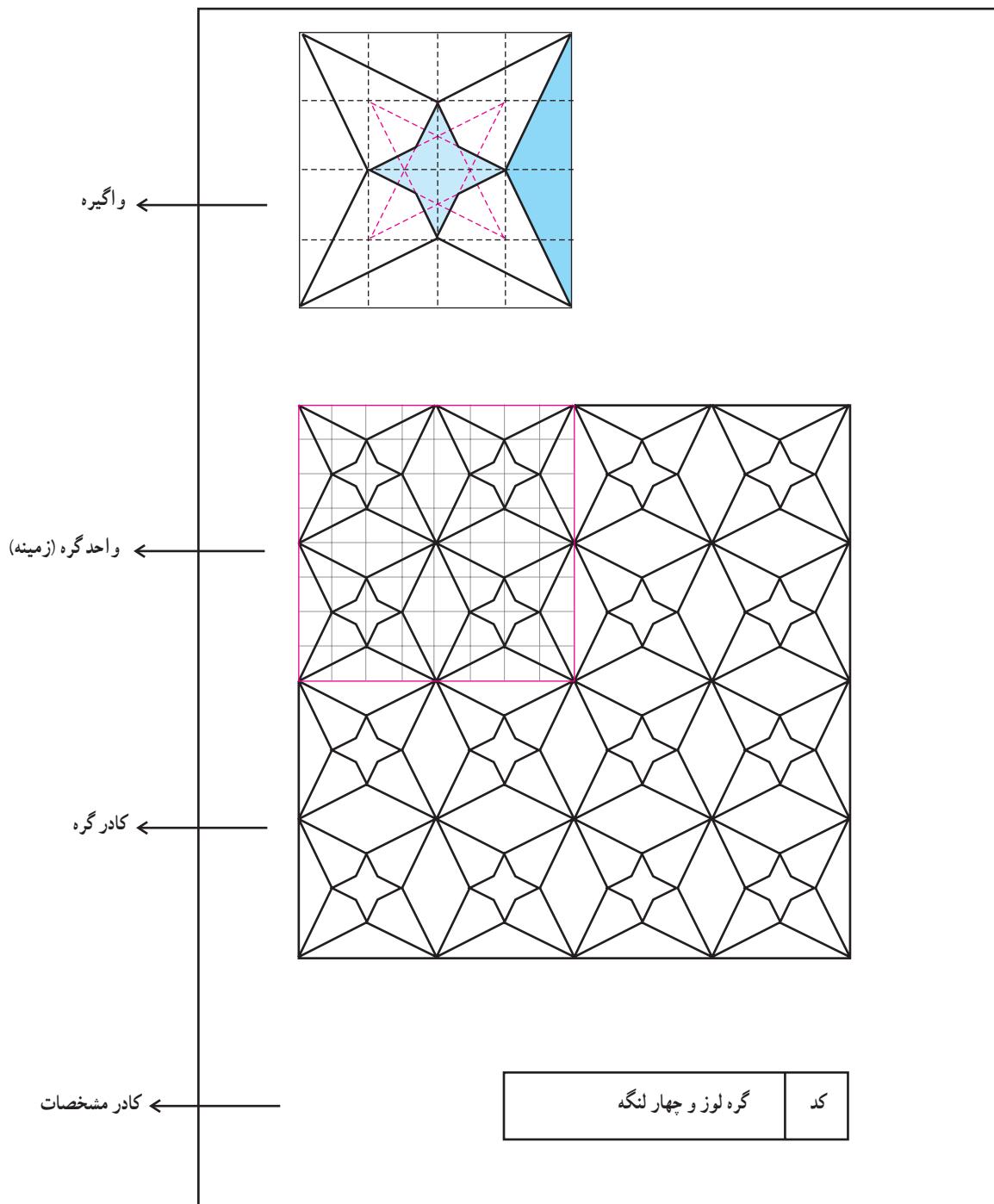

شکل ۱۷-۳- آلت‌های گره، الهام گرفته از گُرات و ستارگان

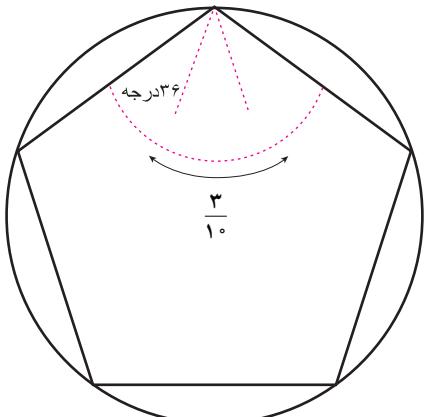
شکل ۱۸-۳- آلت‌های گره انتزاعی

تعدادی واحد گره (زمینه گره) که بطور هم شکل و منظم در یک چارچوب مشخص تکرار شوند را «کادر گره» گویند. هر کدام دارای نام خاصی است (شکل ۳-۱۹). شکل های داخل کادر شامل نقوش هندسی (آلتهای گره) است که

شکل ۳-۱۹- نمونه کادر مشخصات گره

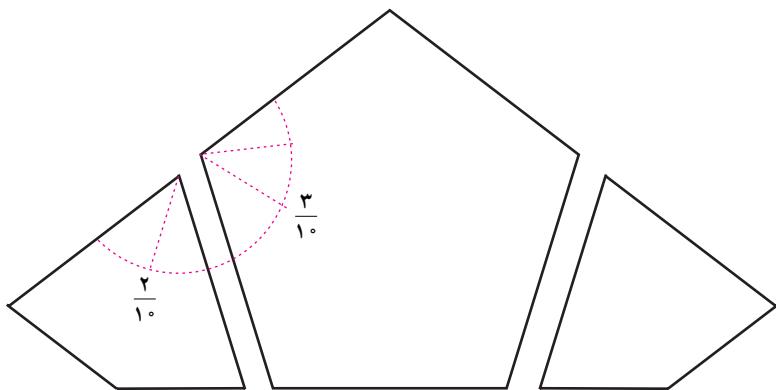
زاویه در گره‌ها

شکل ۱-۲۰- زاویه آلت گره پنج کند

باید توجه داشت که زاویه در نقوش هندسی و گره‌ها جایگاه ویژه‌ای دارد. همانطور که انبوه بی‌شمار نقوش هندسی متنوعی را در آثار با ارزش ایران مشاهده می‌کنیم، گره‌ها از ترکیب تعدادی نقش زیر بنایی به نام «آلت گره» تشکیل می‌شوند. هر یک از این نقش‌ها طی قرون متمادی و خلاصت استادان این فن تناسبات معینی پیدا کرده‌اند که فقط با رعایت قواعدی ثابت قابل تکرار هستند (شکل ۱-۲۰).

گوشه‌ها در هر آلت گره، دارای «زوایایی»^۱ است که شکل هر آلت گره به تناسب آن زوايا تغییر می‌کند. چنانچه آلت‌هایی که در یک «زمینه گره» کنار یکدیگر قرار می‌گیرند از نظر زوايا کاملاً همخوان باشند، گره متناسب خواهد بود. (شکل ۱-۲۱) چرا که کوچکترین خطای ترسیمی، آرایش کلی گره را برهم می‌زنند.

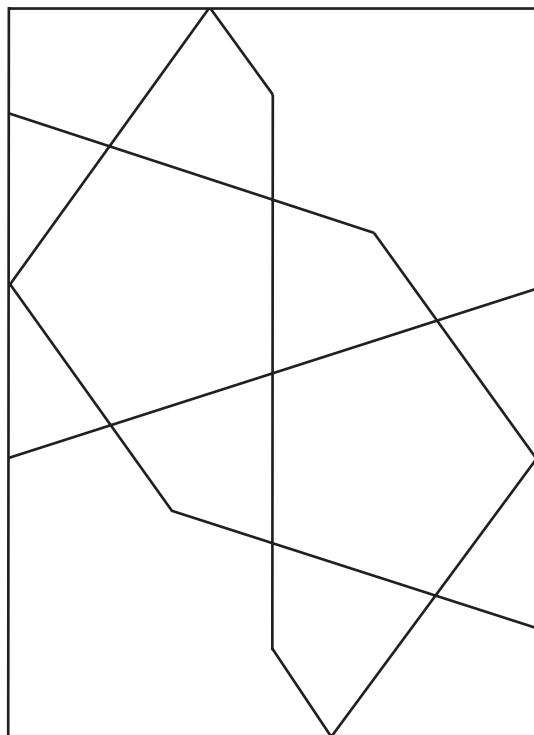
شکل ۱-۲۱- زاویه‌های کنار هم پنج کند و رأس ترنج کند

رسم گره

اجرا با هم متفاوت هستند.
گره‌ها بسیار پردامنه بوده و از تنوع چشمگیری برخوردار هستند. آنچه در گره باید مورد توجه قرار گیرد، آن است که هر گره قانون و روش ترسیم مشخصی داشته و دقت در اجرای آنها بر زیبایی و نظم هرچه بیشتر آن تأثیر مستقیم دارد.
از ویژگی‌های گره، خاصیت زایندگی آن است، به‌طوری که از درون برخی گره‌ها، گره دیگری را می‌توان بیرون آورد.

ترسیم کار را بر روی کاغذ «گره کشی» می‌گویند که شامل طراحی و ترسیمات فنی با استفاده از نقش‌های هندسی به شیوه‌های خاص است که نوعی رسم فنی در هنرهای سنتی ایران است. به کارگیری این ترسیم‌ها در ساخت و تزیین انواع هنرهای سنتی ایران را «گره‌سازی» می‌گویند. رسم این نقوش برای رشته‌های مختلف مشترک است اما از نظر مصالح و چگونگی

۱- کل دایره 360° است که 36° ، یک واحد از کل دایره، یعنی $\frac{1}{10}$ کمان دایره است.

شکل ۳-۲۲—گره کُند دو پنج

به عنوان مثال: می‌توان طرحی از گره کُند را رسم نمود
(شکل‌های ۳-۲۲ و ۳-۲۳) سپس از درون آن گره تُند به دست
آورد. (شکل‌های ۳-۲۴ و ۳-۲۵)

چنانچه یک گره در درون خود تنده و سپس کند شود
به گونه‌ای که تمام آلت‌های گره را در خود به وجود آورد، «گره در
گره» نامیده می‌شود (شکل ۳-۲۶).

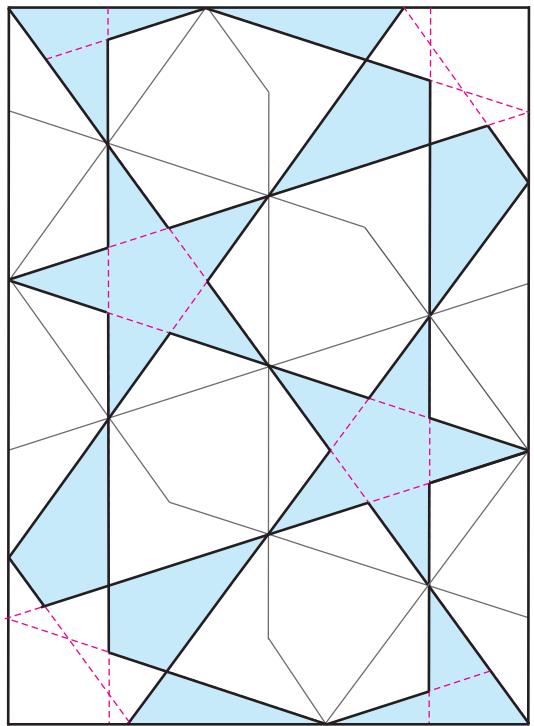

شکل ۳-۲۳—قاب خاتم، گره کُند دو پنج

موزه مقدم — تهران

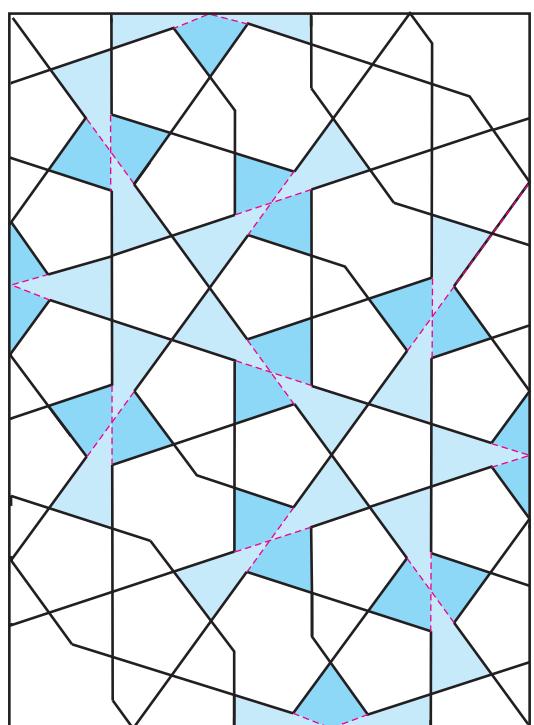
شکل ۲۵-۳— آینه‌کاری، گره ٹند ده— موزه مقدم— تهران

شکل ۲۴-۳— گره کند دو پنج به گره ٹند دو پنج تبدیل شده (از درون پنج کند، پنج ٹند به وجود آمده)

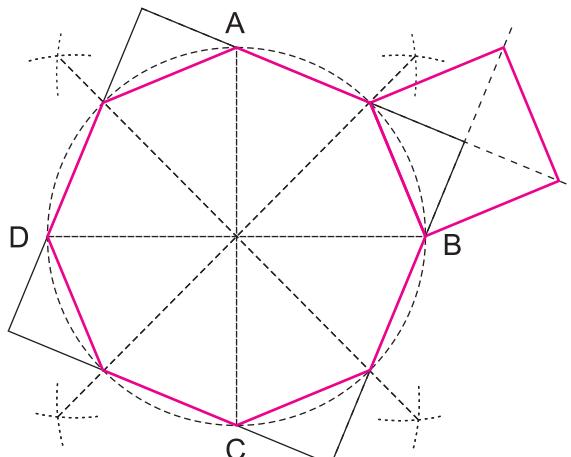
شکل ۲۶-۳-ب) گره کند سرمه‌دان قناس بزرگ، کاربندی روی چوب

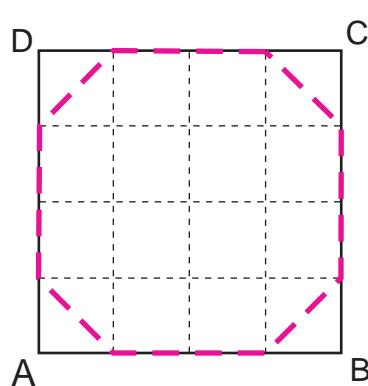
شکل ۲۶-۳-الف) گره ٹند دو پنج به گره کند سرمه‌دان قناس بزرگ تبدیل شده (از درون پنج ٹند پنج کند و پایه‌های سرمه‌دان به وجود آمده)

از ویژگی‌های گره‌های ساده این است که شمسه در ترسیم آن معمولاً نقش ندارد. در این گره‌ها می‌توان از وسط یا گوشه واگیره و یا واحد گره، ترسیم را شروع کرد. چنانچه شمسه‌ای در این گره‌ها ایجاد شود، شمسه گره، مادر نمی‌باشد. برخی از گره‌های ساده از طریق شبکه‌ها نیز قابل ترسیم هستند (شکل‌های ۳-۲۷ و ۳-۲۸).

همانطور که در فصل گذشته اشاره شد، گره با توجه به روش ترسیم آن به دو دسته تقسیم می‌شود: دسته‌اول، گره‌هایی که در گره‌سازی بسیار معمول می‌باشند و در ترسیم از سادگی خاصی برخوردارند. به دلیل نداشتن شمسه و سایر آلت‌های گره مادر در اطراف شمسه، آنها را گره‌های ساده^۱ می‌نامند.

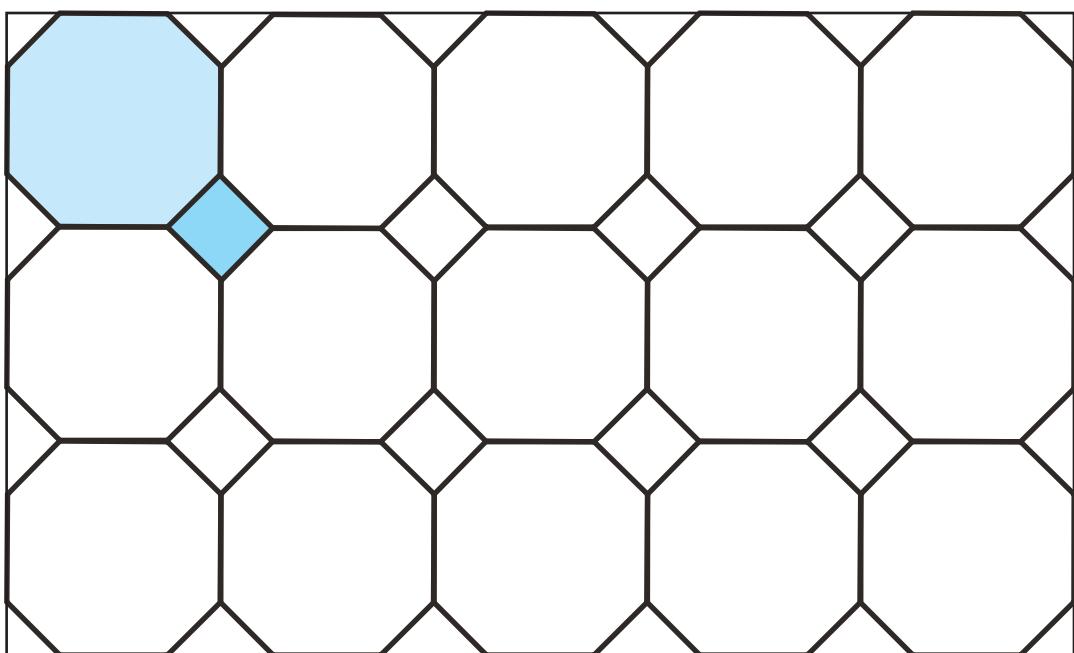

ب) ترسیم واگیره از طریق تقسیم دایره

الف) ترسیم واگیره از طریق رسم شبکه مربع

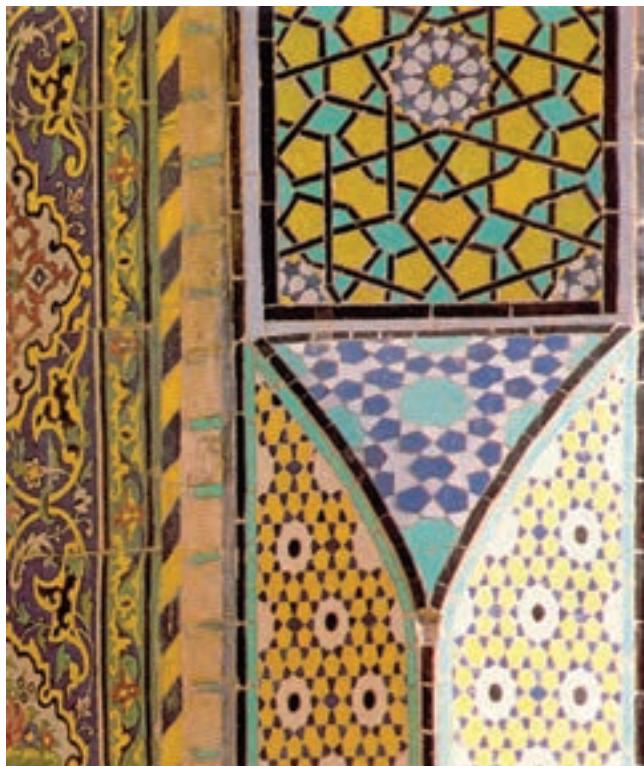
شکل ۳-۲۷-۳-۲۸-۳-۲۷ و اگیره، گره هشت و صابونک

شکل ۳-۲۸-۳-۲۸-۳-۲۸ گسترش گره هشت و صابونک

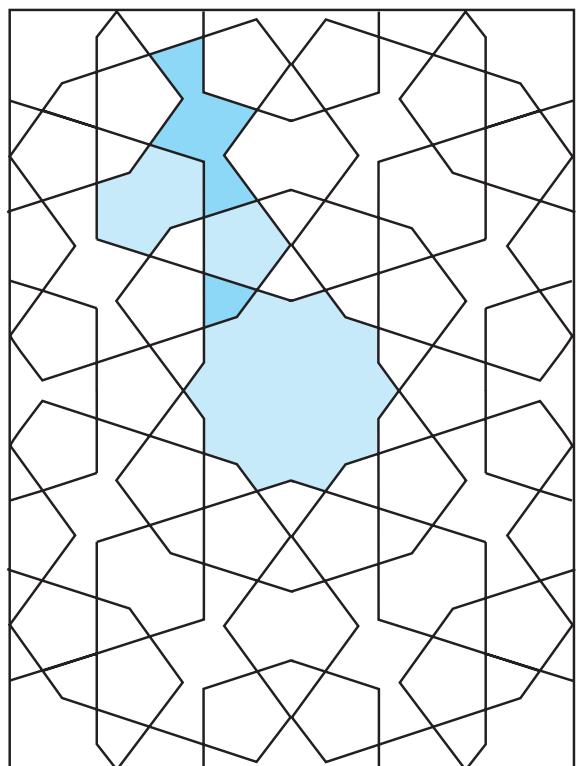
۱- رسم گره‌های ساده در فصل ۲ در مبحث شبکه مطرح شده است.

تمركز در وسط واحد گره یا همان شمسه می باشد و آلت گره های دیگر در اطراف آن قرار می گیرند. شمسه اولین و مهمترین عامل در ایجاد گره است که در اطراف آن آلت هایی مانند، ترنجی، طبل، دانه بلوط و ... نقش آفرینی می کنند (شکل های ۳-۲۹ و ۳-۳۰).

شکل ۳-۳۰—گره کُند سرمهدان
مسجد سید—اصفهان—سده ۱۳ ه. ق

دسته دیگر، گره های مادر هستند که آن را می توان در کلیه زمینه ها (چند ضلعی ها، دایره، بیضی، مربع، مستطیل) ترسیم نمود. معمولاً برای پُر کردن زمینه ها از گره های مادر استفاده می شود. از ویژگی های گره های مادر این است که حرکت اولیه با

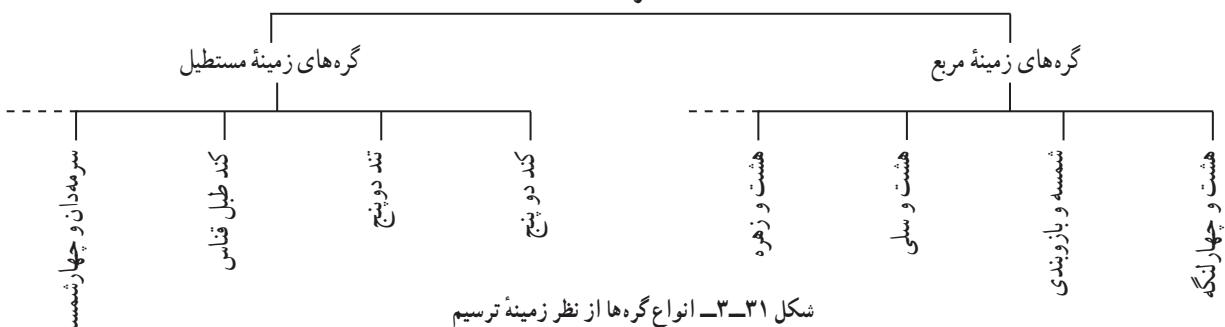

شکل ۳-۲۹—گره مادر (گره کُند سرمهدان)

زمینه

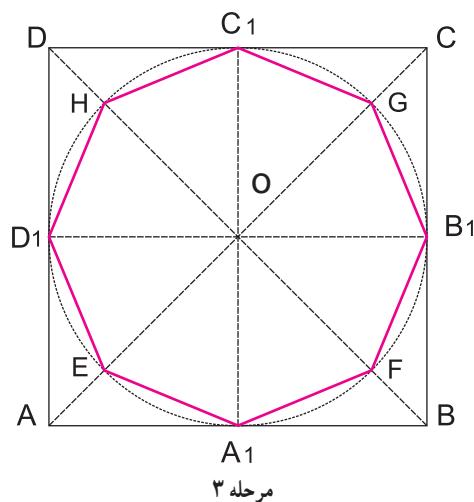
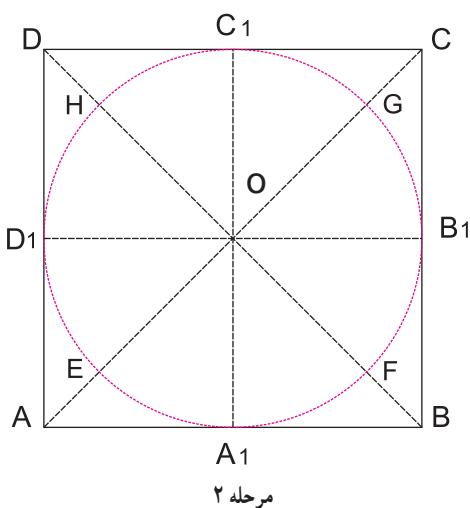
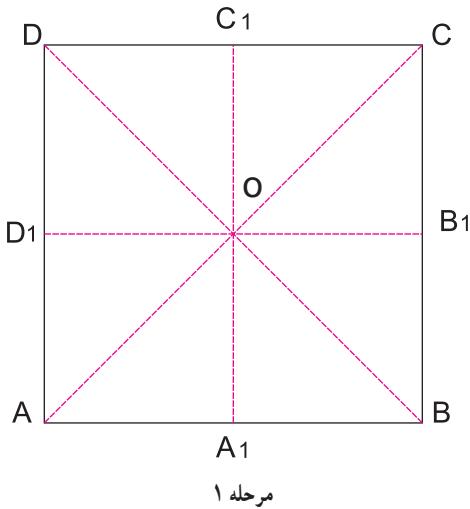
چنان که پیش از این گفته شد چارچوب رسم گره را زمینه گویند و از متداول ترین زمینه ها می توان به مربع و مستطیل (بسته به مستطیل آموزش داده می شود (شکل ۳-۳۱)).

گره ها

شکل ۳-۳۱— انواع گره ها از نظر زمینه ترسیم

الف) گره‌های زمینه مربع : از معروفترین گره‌های زمینه

شکل ۳-۳۲—مراحل ترسیم یک واگیره از گره هشت و چهار لنگه

مربع می‌توان به گره‌های زیر اشاره نمود.

گره هشت و چهار لنگه (شکل ۳-۳۳)، گره هشت و بازو بند (شکل ۳-۳۸)، گره لوز و چهار لنگه (شکل ۳-۱۹) گره هشت و سلی (شکل ۲-۴۱)، گره هشت و زهره (شکل ۳-۲)، گره سرمه دان و چلیپا (شکل ۳-۵) و ... گره‌های زمینه مربع بیشتر از طریق رسم کمان و اتصال نقاط طلایی کمان با قطرها یا خطوط میان اضلاع به دست می‌آید.

در اینجا به ترسیم چند نمونه از گره‌های زمینه مربع می‌پردازیم.

۱—گره هشت و چهار لنگه

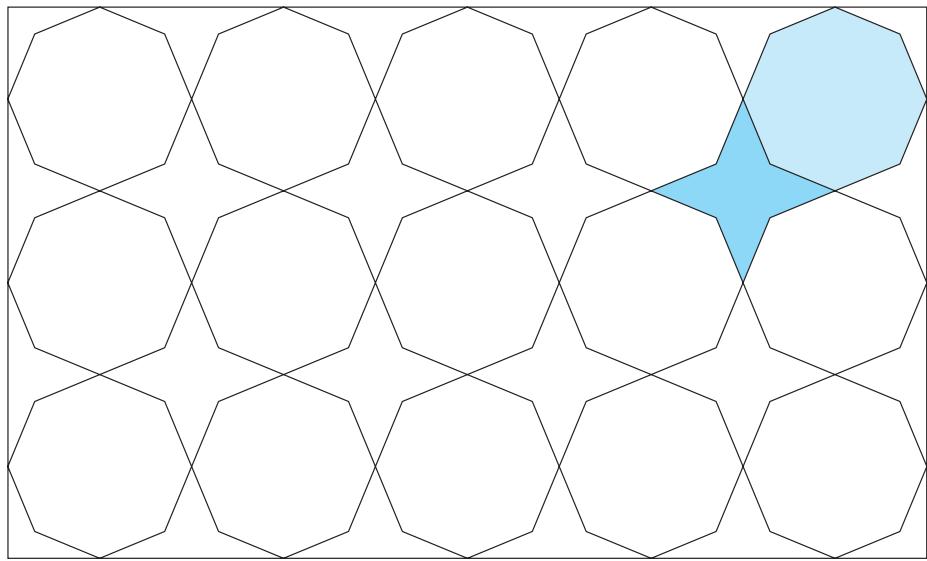
مراحل ترسیم واگیره

مراحل ۱ : مربع ABCD را به اندازه دلخواه رسم نمایید.

سپس اقطار مربع را رسم نموده و از وسط هر ضلع به ضلع مقابل عمود نمایید تا نقاط A₁, B₁, C₁, D₁ به دست آید.

مراحل ۲ : به مرکزیت O و شعاع OA₁ دایره‌ای رسم کنید تا اضلاع مربع را در نقاط A₁, B₁, C₁, D₁ قطع نماید.

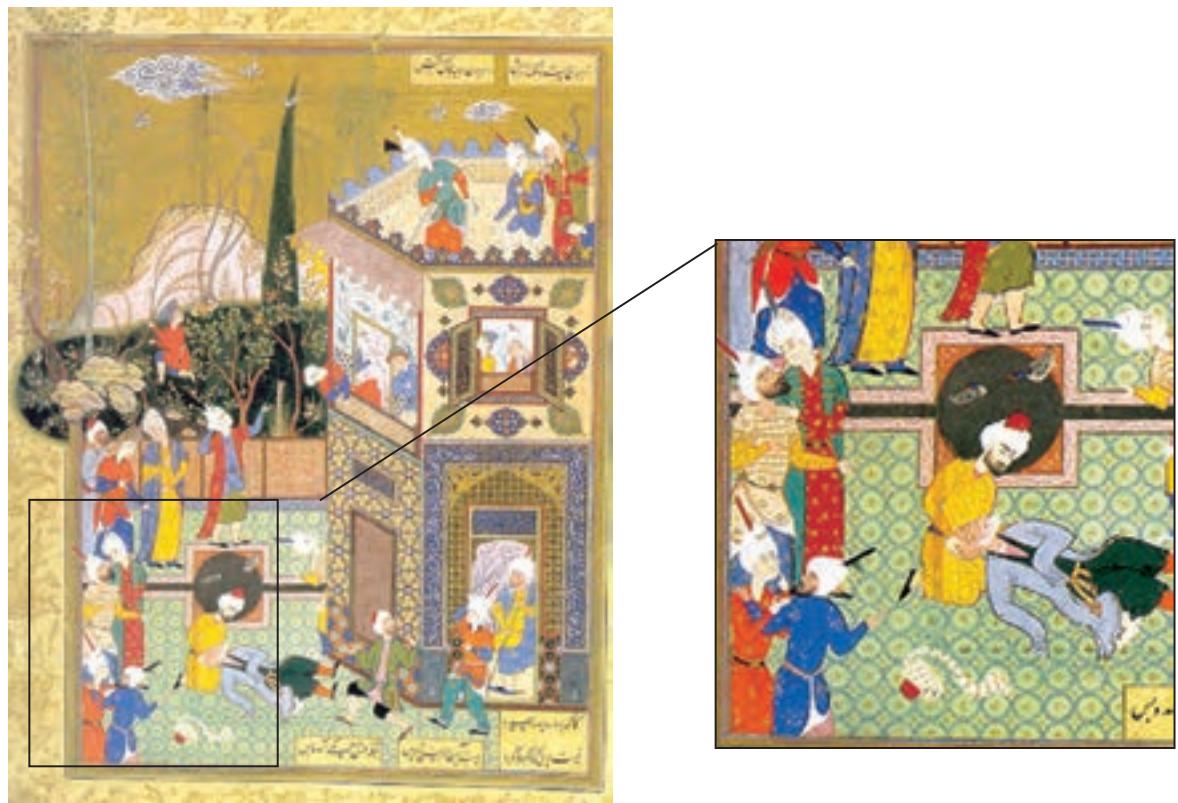
مراحل ۳ : در محل تلاقی کمان دایره با قطرها نقاط HGFE به دست می‌آید. این نقاط را به ترتیب به یکدیگر متصل نمایید تا یک واگیره گره، هشت و چهار لنگه حاصل شود. (شکل ۳-۳۲)

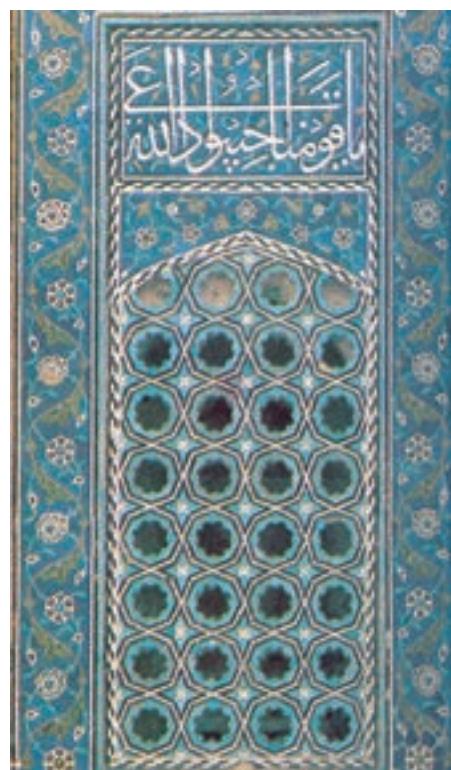
شکل ۳-۳۳—گسترش گره هشت و چهارلنگه

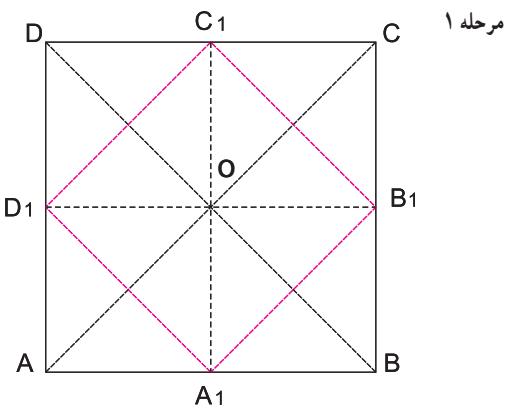
شکل ۳-۳۴—گره هشت و چهارلنگه
کاسه نقاشی و طلاکاری روی لعاب—قطر ۲۳/۵ سانتی متر—کاشان—سده ۶ ه. ق

شکل ۳۵- گره هشت و چهار لنگه
مکتب تبریز - خمسه نظامی - سده ۱۰ ه. ق

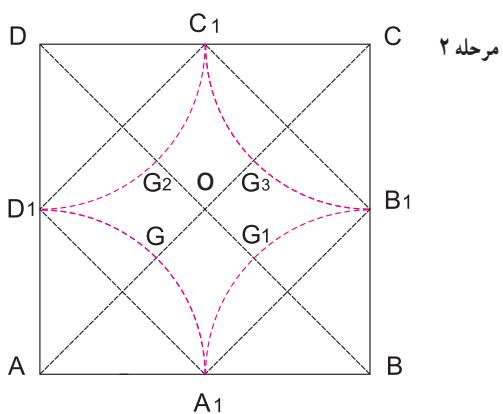
شکل ۳۶- گره هشت و چهار لنگه
مقبره شیخ صفی الدین اردبیلی - اردبیل - سده ۱۱ ه. ق

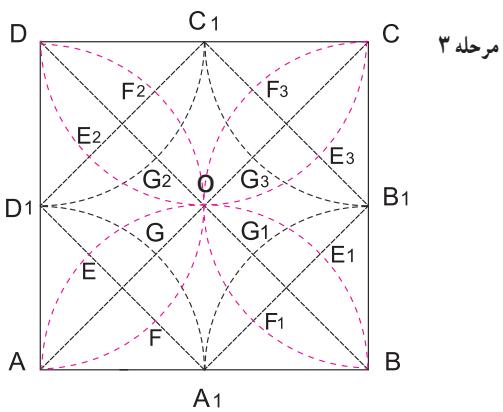
۳-گره شمسه و بازو بند (شمسه و چلیپا)

مراحل ترسیم واگیره

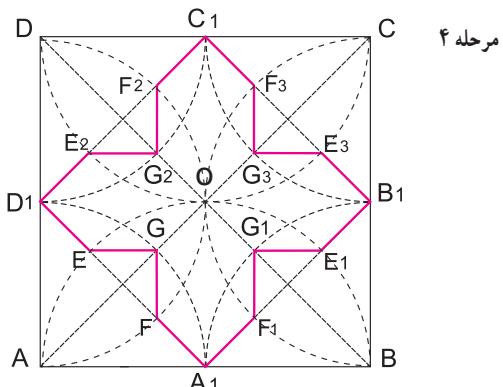
مرحله ۱ : مریع ABCD را به اندازه دلخواه رسم نموده، قطرهای مریع را رسم کنید، سپس وسط اضلاع مجاور را به دست آورده به یکدیگر وصل نمایید تا مریع A₁B₁C₁D₁ به دست آید.

مرحله ۲ : به مرکزیت نقاط A, B, C, و D و به اندازه AA₁ کمان بزنید تا قطرها را در نقاط G₁, G₂, G₃ قطع کند.

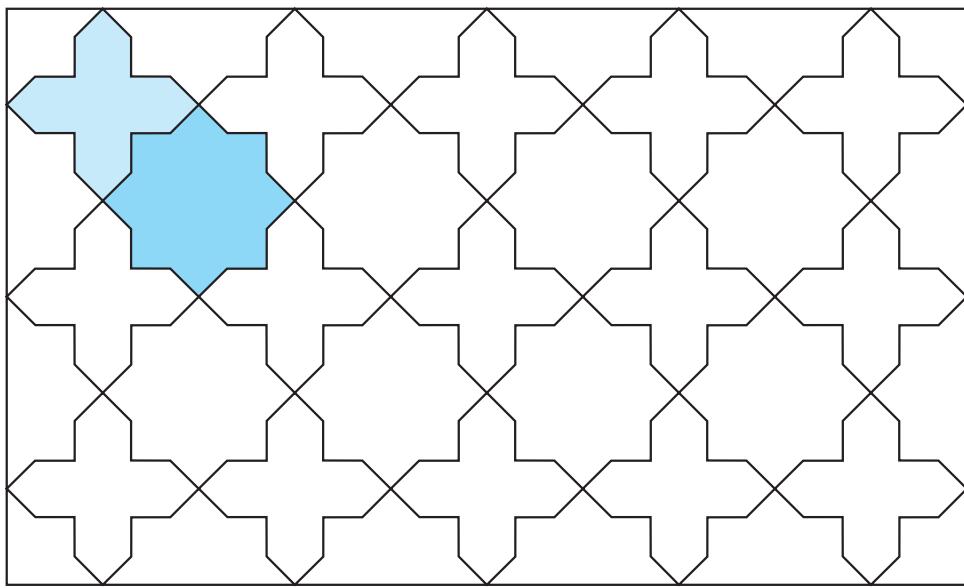

مرحله ۳ : به مرکزیت نقاط C₁, A₁, B₁, و D₁ و به اندازه E₁, E₂, E₃, F₁, F₂, و F₃ کمان بزنید تا اضلاع مریع A₁B₁C₁D₁ را در نقاط E, F, E₂, E₃, F₂, و F₃ قطع نماید.

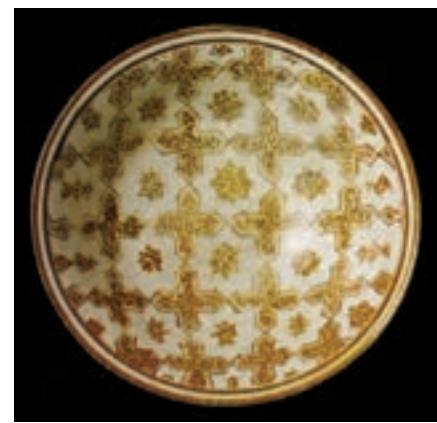

مرحله ۴ : نقاط E و F را به G وصل می کنیم سپس به همین ترتیب نقاط E₂ و F₂ را به E₃ و F₃ را به G وصل می کنیم.
(شکل ۳-۴۲ تا ۳-۳۷)

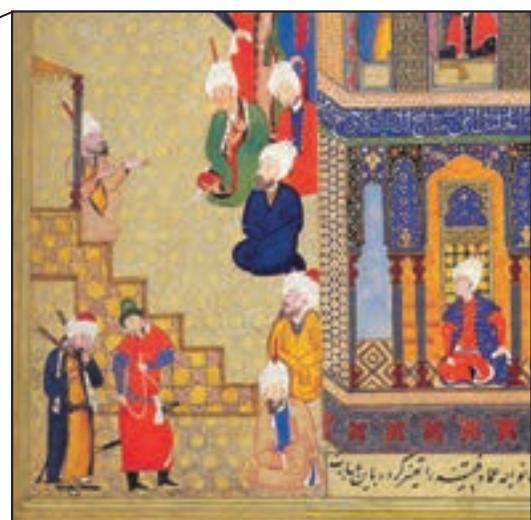
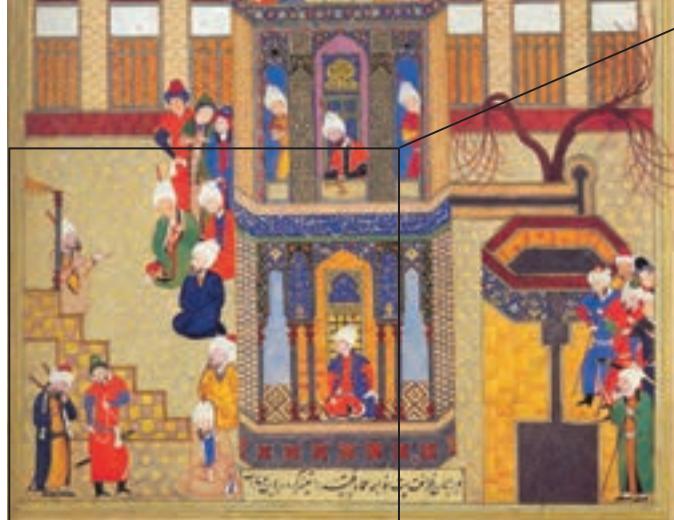
شکل ۳-۳۷- مراحل ترسیم یک واگیره از گره شمسه بازو بند (شمسه و چلیپا)

شکل ۳-۳۸—گسترش گره شمسه و بازو بند (شمسه و چلپا)

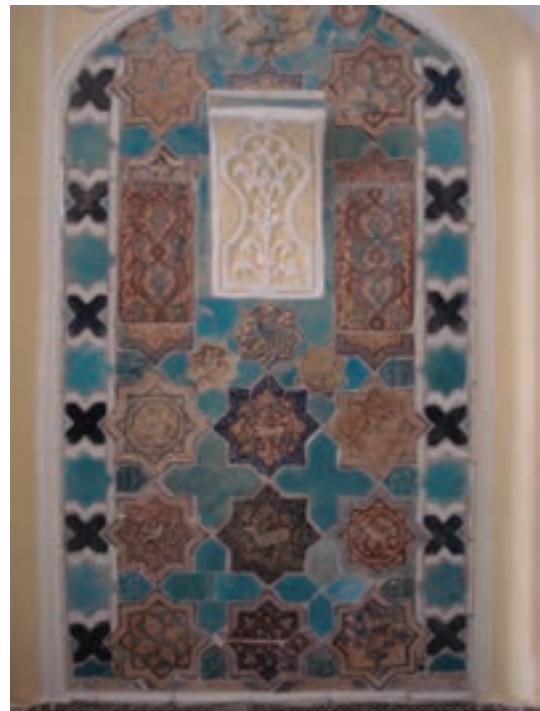
شکل ۳-۳۹—گره شمسه و بازو بند کاسه سفالی

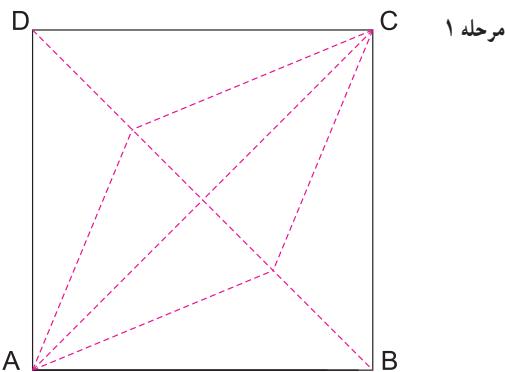
شکل ۳-۴۰—گره شمسه و بازو بند، نگارگری

شکل ۳-۴۲—گره شمسه و بازو بند
بافته ابریشمی—ساسانی

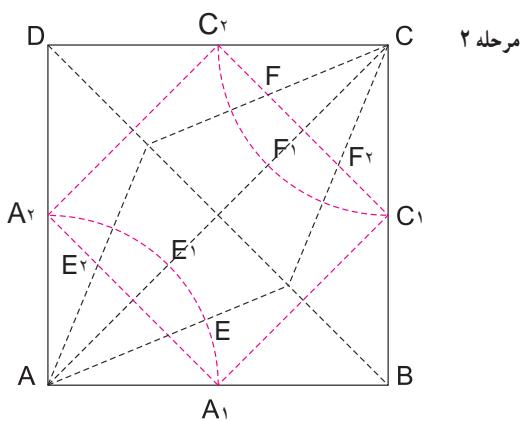
شکل ۳-۴۱—گره شمسه و بازو بند
کاشی با نقاشی زرین فام—تهران—موزه مقدم

مرحله ۱

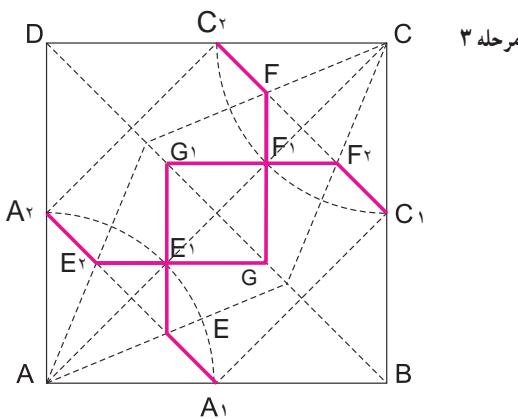
۳—گره هشت و زهره مراحل ترسیم و اگیره

مرحله ۱ : مرربع ABCD را رسم کرده و زاویه های A و C را به چهار قسمت مساوی تقسیم کنید. خطوط قاعده زاویه های A و C را به گونه ای رسم کنید تا قطر DB را قطع کند.

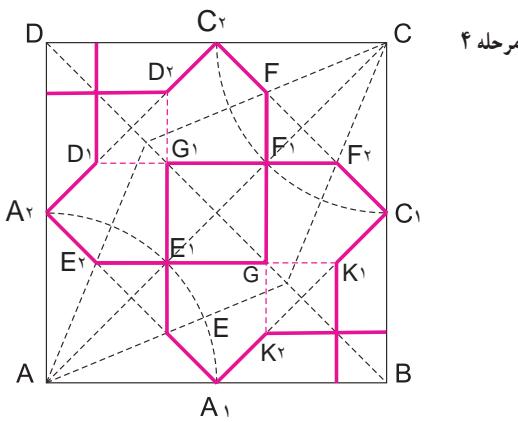

مرحله ۲

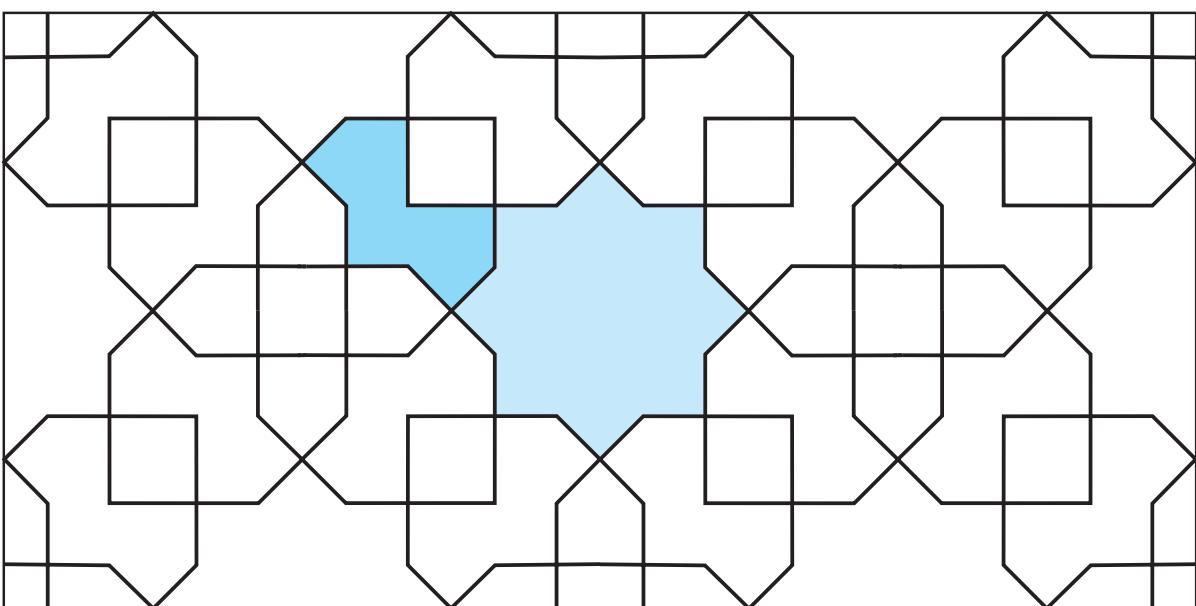
مرحله ۲ : نقطه میانی خط AB را به دست آورید (از طریق رسم نیمساز یا تقسیم پاره خط به دو قسمت مساوی). حال به اندازه AA₁ از رأس A کمانی بزنید تا نقطه A₂ به دست آید. از رأس C نیز با همان شعاع کمانی بزنید تا ضلع های DC و BC را به ترتیب در نقاط C₁ و C₂ قطع کند. مطابق شکل مرحله ۲ نقاط به دست آمده از تقاطع مربع فناس A₁A₂C₁C₂ با خطوط قاعده زاویه های C و A را نامگذاری کنید.

مرحله ۳ : به ترتیب خطوط FC_2 , C_1F_2 , A_2E_2 , A_1E_1 و FC_2 , C_1F_2 , A_2E_2 , A_1E_1 را رسم کنید. اکنون خط E_1E_2 , F_1F_2 را رسم کرده و امتداد دهید تا قطر DB را در نقطه G قطع کند. همچنین خط F_1F_2 , E_1E_2 را رسم کرده و امتداد دهید تا همان قطر را در نقطه G قطع کند. نقطه E به E_1 و F به F_1 را به گونه‌ای وصل کنید که از نقطه E_1 عبور کند. نقطه F به F_1 را نزدیک به گونه‌ای وصل کنید تا از نقطه F_1 عبور کند.

مرحله ۴ : ادامه خط E_1G را به شکل خط چین امتداد دهید تا خط C_1A_1 را در نقطه K قطع نماید. همین کار را در امتداد خط FG انجام دهید تا نقطه K به دست آید. همچنین نقاط D_1 و D_2 به ترتیب از امتداد خط F_1G_1 , F_2G_1 و EG_1 , EG_2 به دست می‌آیند. خطکش را در امتداد نقاط D_1 , F_1 , F_2 , D_2 , E_1 , E_2 , K_1 و K_2 قرار داده و خطی به ترتیب از نقطه D_2 رسم کنید تا ضلع AD را قطع کرده و خط دیگر از نقطه D_1 ضلع DC را قطع نماید. این دو خط عمود بر یکدیگر هستند و یکدیگر را در نقطه‌ای بر روی قطر DB قطع می‌کنند. همین کار را در زاویه مقابل انجام دهید و از امتداد نقاط K و K_1 دو خط عمود بر هم رسم کنید (شکل‌های ۴۳-۳-۲ و ۴).

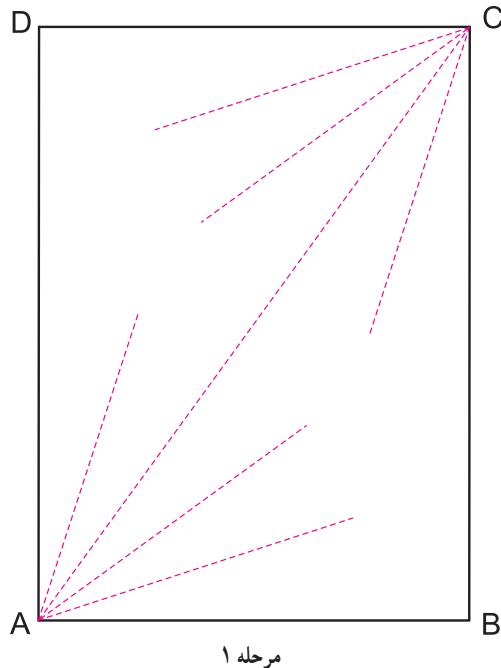
شکل ۴۳-۳-۲ ب) گسترش گره هشت و زهره

- ۱- واحد گره، شمسه و بازویند را رسم نمایید. آن را در ۶ واگیره گسترش دهید.
- ۲- واحد گره، هشت و چهارلنگه را رسم نمایید. آن را در ۶ واگیره گسترش دهید.
- ۳- باراهنمایی هنرآموز خود، یک نمونه گره، زمینه مربع را در آثار تاریخی شناسایی و واحد گره آن را رسم نمایید.

(شکل ۳-۶۸).

برخی از گره‌ها را می‌توان به دو روش رسم کرد. روش اول: رسم مستقیم گره و روش دوم: رسم گره براساس گره‌ای دیگر (تند کردن گره کُند یا همان گره در گره) انجام می‌شود.
در اینجا به شیوه ترسیم چند نوع از انواع گره‌های کُند و تند می‌پردازیم.

۱- گره کُند دو پنج «ام الگره»
مراحل ترسیم واگیره مرحله ۱: عرض زمینه مستطیل را به اندازه دلخواه در نظر گیرید، سپس از دوسر آن دو خط عمود اخراج نمایید. زاویه‌های A و C را به پنج قسمت مساوی ($180 \div 5 = 36^\circ$) تقسیم نموده و خطوط قاعده را رسم نمایید.^۲

ب) گره‌های زمینه مستطیل: ترسیم گره‌هایی که از طریق

زمینه مستطیل بدست می‌آیند کمی پیچیده‌تر از دیگر نقوش است. منظور از زمینه مستطیل، مستطیل‌های خاصی است که در فصل اول روش ترسیم آنها را آموختید.

معروفترین گره‌های زمینه مستطیل، به گره ده معروفند. گره ده یکی از مرسوم‌ترین و برکاربردترین انواع گره است. گره ده به گره‌ای گویند که دارای شمسه‌ای ده‌پَز باشد و ده ترنج گرداند آن قرار داشته باشند که شامل: گره کُند ده و گره تند ده می‌باشد. شش نوع گره کند ده می‌توان رسم کرد که شامل گره‌های زیر می‌باشند:

۱- گره «کُند دو پنج» یا «ام الگره» (شکل ۳-۴۵).

۲- گره کُند «طبیل قناس» (شکل ۳-۴۹).

۳- گره کُند «سرمه‌دان» (شکل ۳-۵۰).

۴- گره کُند «قناس کوچک» (شکل ۳-۵۲).

۵- گره کُند «سرمه‌دان چهار شمسه» (شکل ۳-۵۴).

۶- گره کُند «سرمه‌دان قناس بزرگ» (شکل ۳-۵۶).

همچنین پنج نوع گره تند ده رسم می‌شود که شامل:

۱- گره «تند دو و پنج» (شکل ۳-۵۹).

۲- گره تند «طبیل قناس پابزی» (شکل ۳-۶۳).

۳- گره تند «طبیل پابزی» از «سرمه‌دان چهار شمسه» (شکل ۳-۶۵).

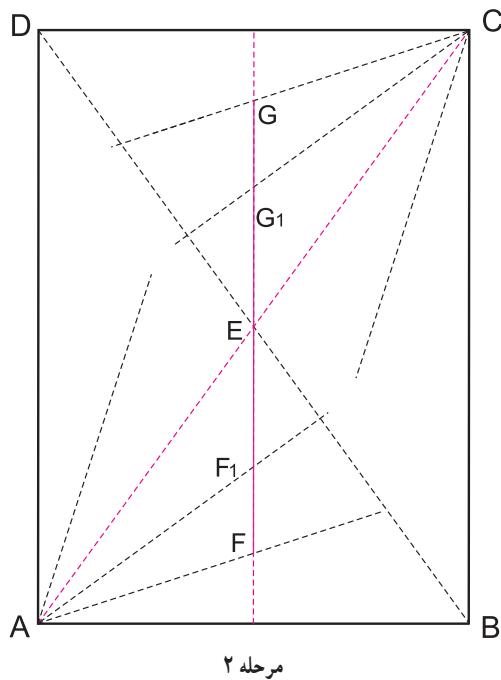
۴- گره تند «پابزی دو برگ چناری» از «کُند سرمهدان»

(شکل ۳-۶۷).

۵- گره تند «دانه بلوط» از «سرمه‌دان قناس کوچک»

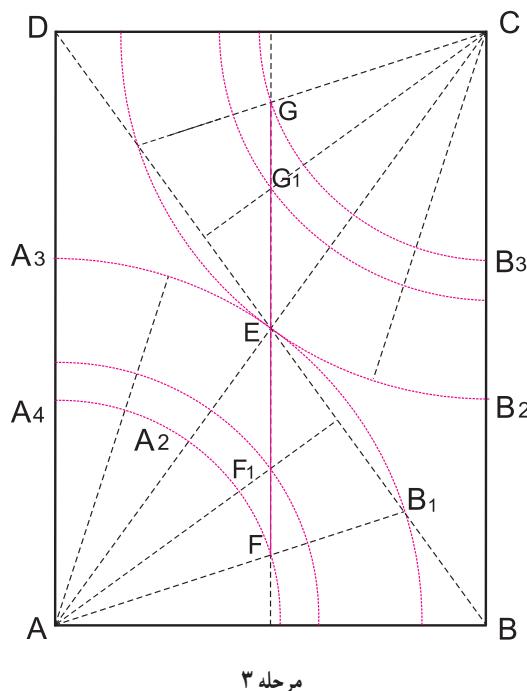
۱- از آنجایی که انواع گره‌های ده براساس این گره رسم می‌شوند، گره کُند دو پنج به «ام الگره» شهرت یافته است.

۲- مراجعه به رسم مستطیل براساس تقسیم زاویه قائمه به پنج قسمت مساوی در فصل اول

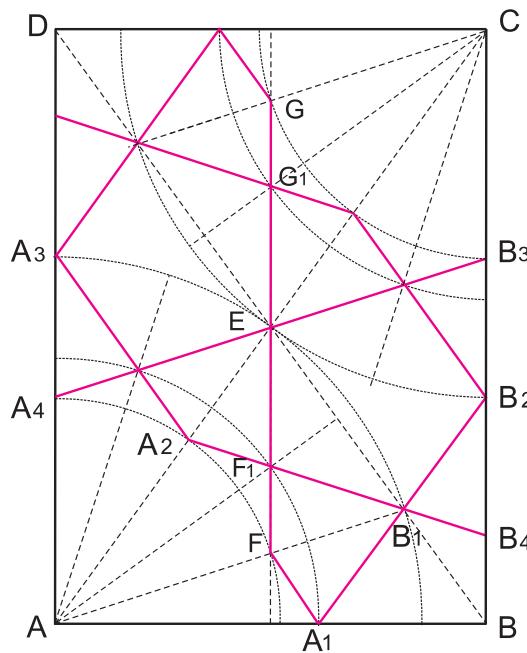
مرحله ۲

مرحله ۲ : سومین خط قاعده را با رسم قطر دیگر مستطیل به دو قسمت مساوی تقسیم نماید تا نقطه E بدست آید. از نقطه E عمودی خارج کنید تا اولین خط قاعده از زاویه A و C را قطع نماید. نقاط F و G به دست می‌آید. خط دوم قاعده نیز در نقاط F₁ و G₁ قطع می‌شود. خط GF به عنوان خط محوری گره کند دو بینج به حساب می‌آید.

مرحله ۳

مرحله ۳ : به مرکز A و شعاع AF، کمان بزنید. این کمان خط سوم قاعده و ضلع AD را به ترتیب در نقاط A_۴ و A_۳ قطع می‌کند. به همان مرکز و شعاع AF، کمانی رسم کنید تا ضلع AB را در نقطه A_۱ قطع کند، سپس به همان مرکز و به شعاع AE کمانی بزنید تا خط اول قاعده و ضلع AD را به ترتیب در نقاط B_۱ و B_۲ قطع کند. همین عمل را بر روی زاویه C نیز انجام دهید.

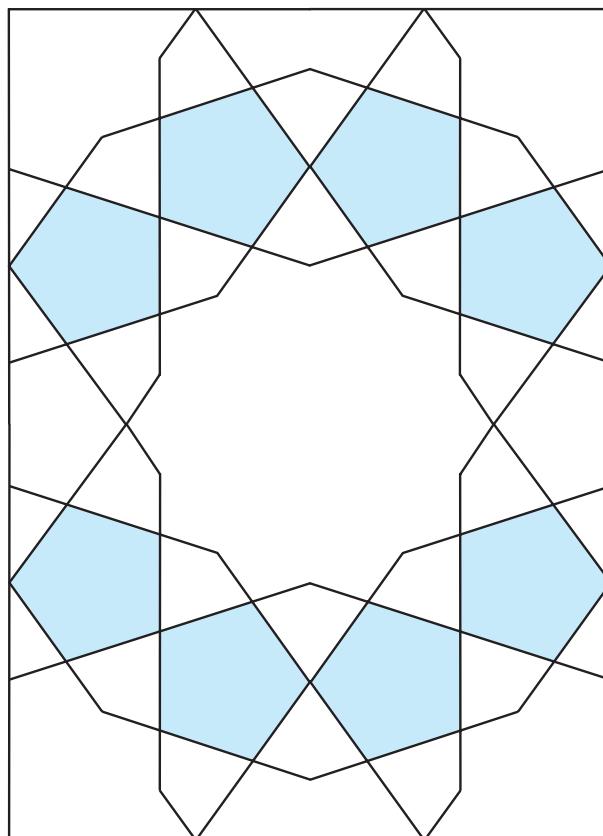

مرحله ۴

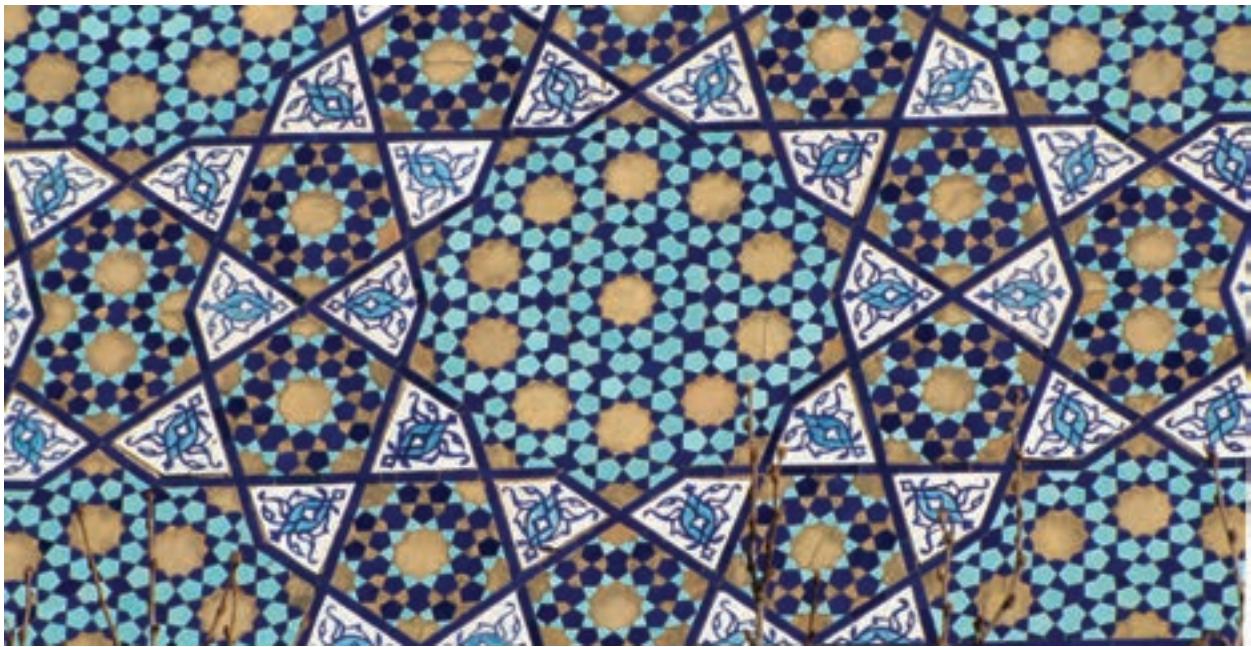
شکل ۳-۴۴- مراحل ترسیم و اگیره گره کند دو پنج

مرحله ۴ : نقاط A_1 ، A_2 ، F به A_4 ، A ، F را در امتداد هم متصل نمایید. سپس نقطه A_4 را به B_2 وصل کنید. A_4 را طوری به B_1 وصل کنید که از نقطه F گذشته و امتداد آن ضلع BC را در نقطه B_4 قطع کند. سپس نقطه A_4 را به B_4 متصل نموده و همین عمل را بر روی زاویه C نیز انجام دهید (شکل ۳-۴۴).

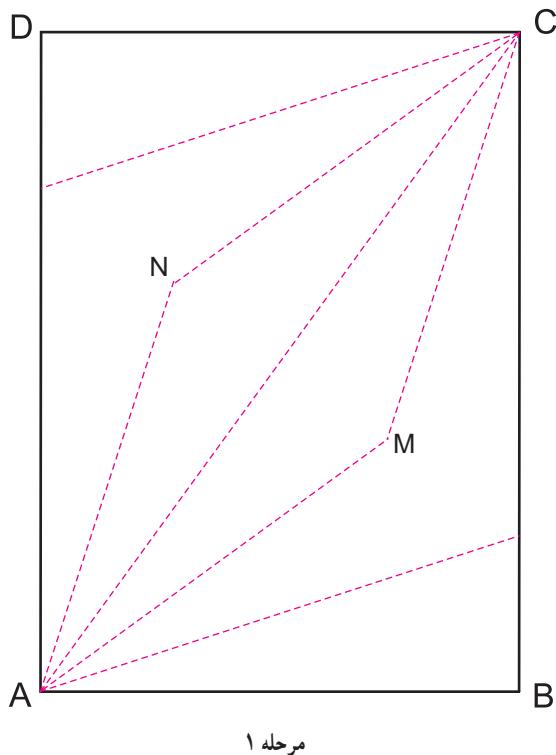
پس از انجام این مراحل خطوط اصلی و اگیره این گره قابل مشاهده است و پس از گسترش می توان گره را در سطح وسیع تر اجرا کرد (شکل های ۳-۴۵ و ۳-۴۶).

شکل ۳-۴۵- گره کند دو پنج

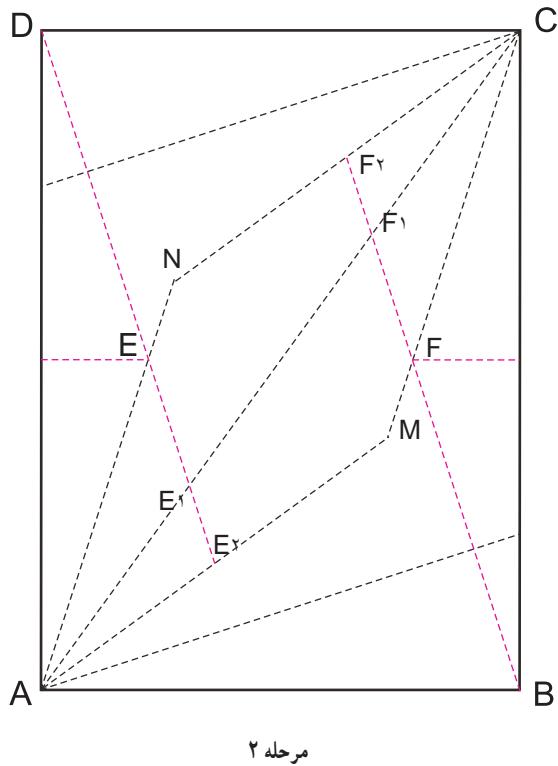
شکل ۳-۴۶—گره کند دوپنج—بازار هنر—اصفهان

مرحله ۱

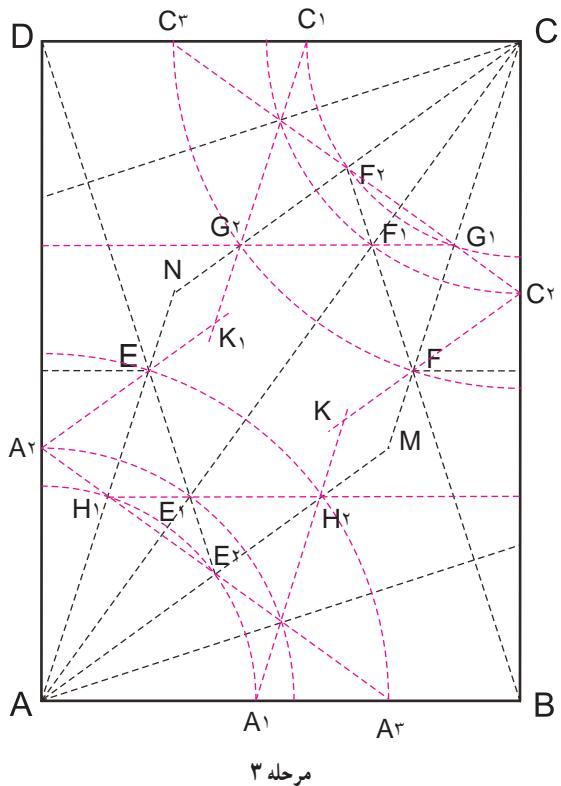
۲—گره کند طبل قناس مراحل ترسیم و اگیره

مرحله ۱ : همانند رسم مرحله اول ام الگره، عرض زمینه مستطیل را به اندازه دلخواه در نظر بگیرید. سپس از دو سر آن، دو خط عمود خارج نمایید. زاویه های A و C را به پنج قسمت مساوی تقسیم نموده و خطوط قاعده را رسم نمایید. خطوط تقسیم قاعده مطابق شکل باید ادامه یابند. خطوط اول و سوم قاعده زاویه A در نقاط M و N خطوط قاعده زاویه C را قطع می کند.

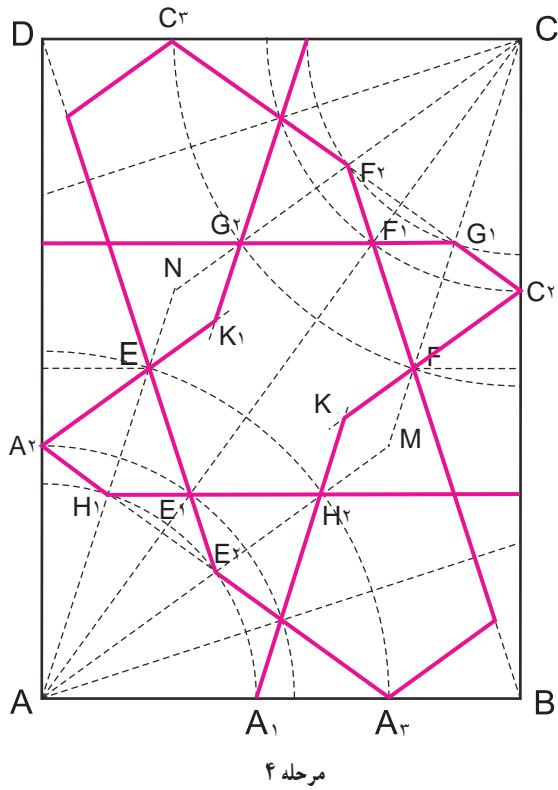
مرحله ۲

مرحله ۲ : عمود منصف ضلع AD (طول مستطیل) را رسم کنید. تا خط قاعده اول را در نقطه E قطع کند. خط ED را رسم کنید. همین عمل را، با رسم عمود منصف طول BC انجام دهید. نقطه F را به B وصل کنید. این خطوط را ادامه داده تا خطوط قاعده دوم و سوم را به ترتیب در نقاط E₁, E₂, F₁ و F₂ قطع نمایند.

مرحله ۳

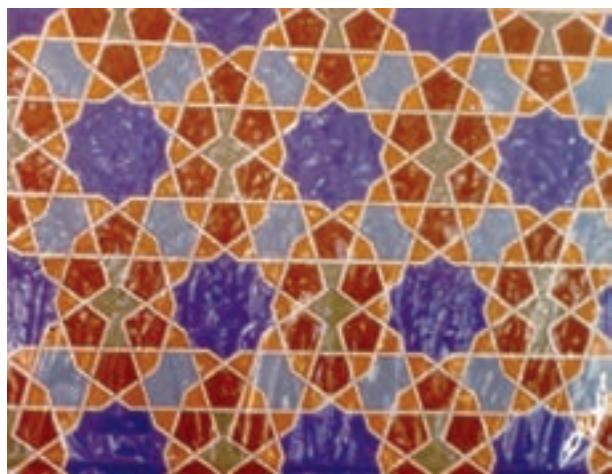
مرحله ۳ : به مرکز A و به شعاع AE₁ و AE₂ کمان‌هایی رسم کنید. همین کار را در رأس مقابل (C) انجام دهید. از تقاطع این کمان‌ها با ضلع‌های مجاور مستطیل مطابق شکل نقاط A₁, A₂, A₃ و C₁, C₂, C₃ بدست می‌آید. از برخورد کمان CF₁ با یکی از خطوط قاعده زاویه C نقطه G₁ و از برخورد کمان CG₁ با یکی دیگر از خطوط قاعده زاویه C نقطه G₂ را مانند شکل نامگذاری کنید. در زاویه مقابل (A) نیز همین کار را کرده و نقاط H₁, H₂ و G₁, G₂ را نامگذاری کنید. اکنون خط G₁G₂ را رسم کرده و امتداد دهید تا خط AD را قطع نموده و خط H₁H₂ را نیز رسم کرده تا خط BC را قطع کند. به ترتیب خط G₁C₂, H₁A₂, E₂A₂, F₂C₂, H₂A₂ را رسم کنید. حال از نقاط A₁, H₂ خطی را رسم کرده و امتداد دهید تا خطی که از نقاط C₂, F₂ می‌گذرد را در یک نقطه قطع نمایند نام نقطه‌های بدست آمده را K₁ و K₂ بگذارید.

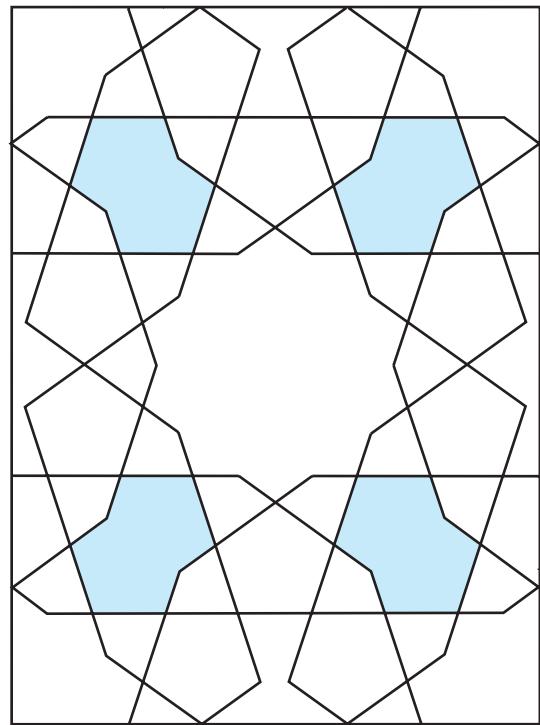
مرحله ۴

شکل ۳-۴۷—مراحل ترسیم و اگریه گیره کند طبل قناس

مرحله ۴ : از نقطه A_2 به موازات KC_2 خطی را رسم کنید تا خط FB را در یک نقطه قطع کند. از نقطه C_2 نیز خطی را به موازات K_1A_2 رسم کنید تا خط ED را در یک نقطه قطع کند. اکنون خط FB و ED را تا تقاطع یادشده به شکل ممتد رسم کنید.

شکل ۳-۴۹—گره کند طبل قناس

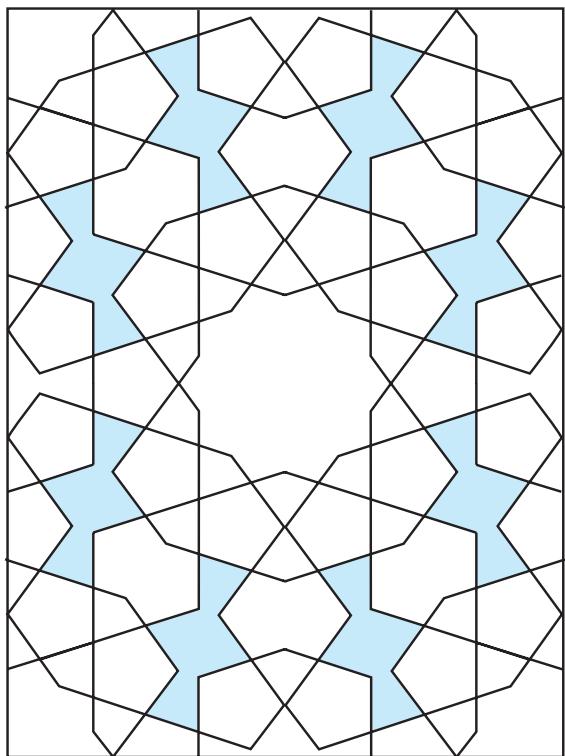

شکل ۳-۵۰—گره کند طبل قناس

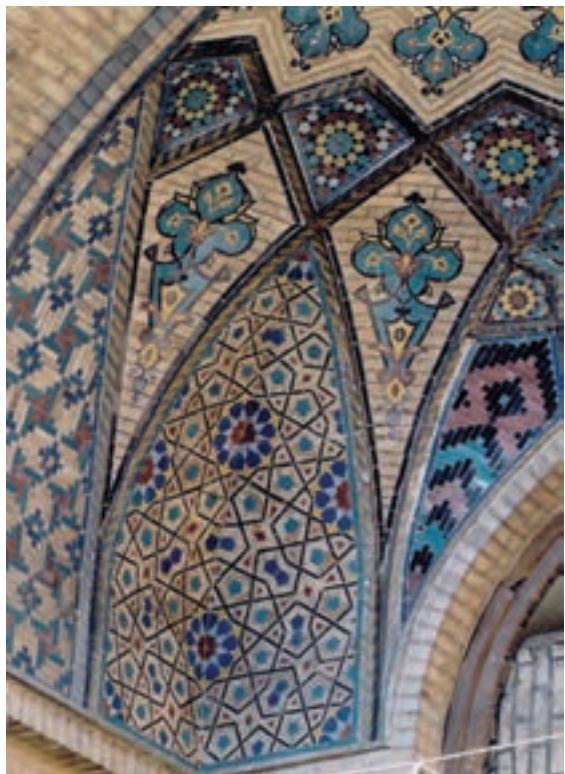
در ادامه نمونه هایی از کاربرد گره های کند ده و واحد گره آنها را مشاهده می کنید (شکل های ۳-۴۸ تا ۳-۵۶).

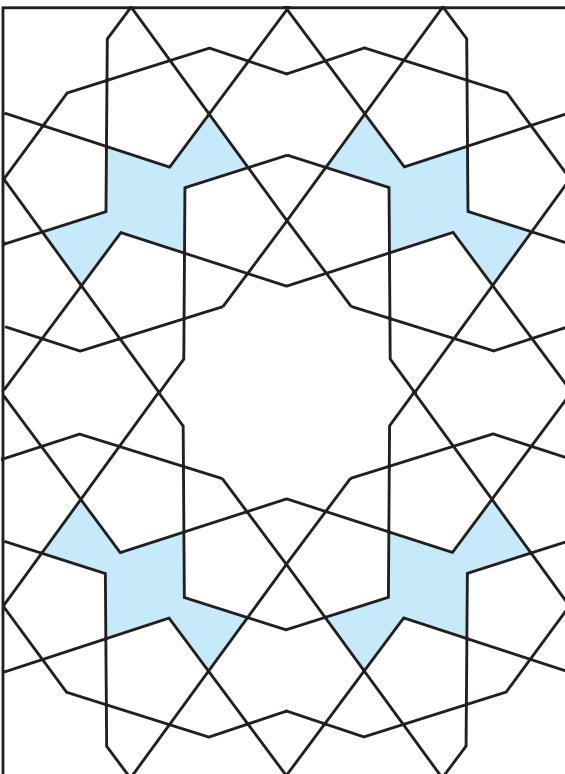
شکل ۵۱-۳—گره کُند سرمهدان — بارگاه حضرت رضا(ع) — ایران طلای نادری — مشهد

شکل ۵۰-۳—گره کُند سرمهدان

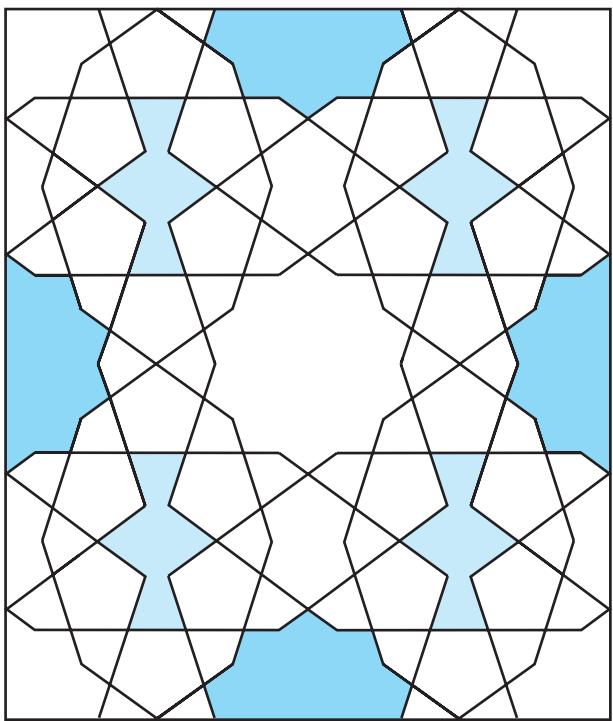
شکل ۵۳-۳—گره کُند سرمهدان قناس کوچک
سردر مدرسه دارالفنون — تهران — سده ۱۳ ه. ق

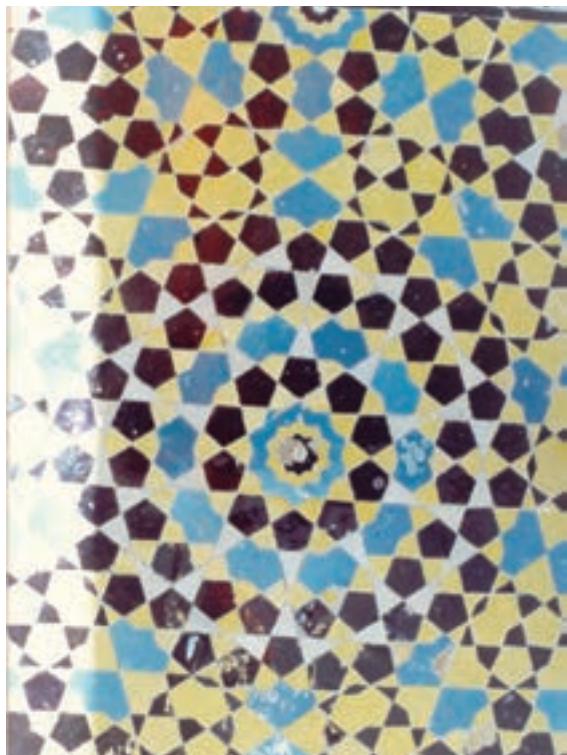
شکل ۵۲-۳—گره کُند سرمهدان قناس کوچک

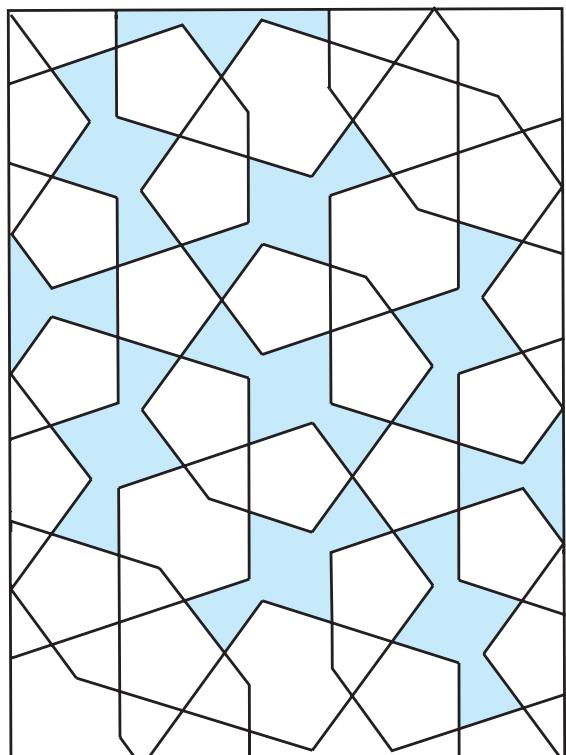
شکل ۳-۵۵—گره کُنِد سرمه‌دان چهارشمسه
نمای بیرونی — بنای گنبد سبز — مشهد

شکل ۳-۵۴—گره کُنِد سرمه‌دان چهارشمسه

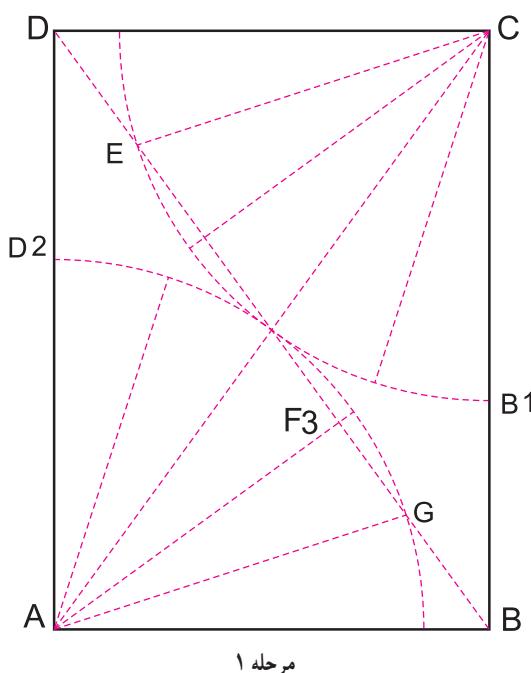
شکل ۳-۵۷—گره کُنِد سرمه‌دان قناس بزرگ — کاشیکاری

شکل ۳-۵۶—گره کُنِد سرمه‌دان قناس بزرگ

تمرین

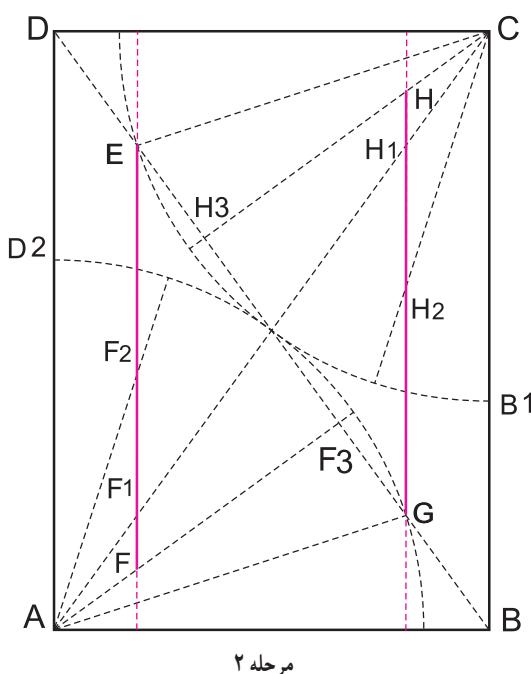
- ۱- واگیره گره کُند دوپنج را رسم نموده و با ۴ بار تکرار واحد گره را به دست آورید.
- ۲- باراهنایی هنرآموز خود، ۲ نمونه از گره کُند دوپنج را در آثار تاریخی یا صنایع دستی شهر خودشناسی کنید.
- ۳- یک نمونه از انواع گره کُند را در آثار تاریخی شناسایی و واگیره آن را رسم کنید.

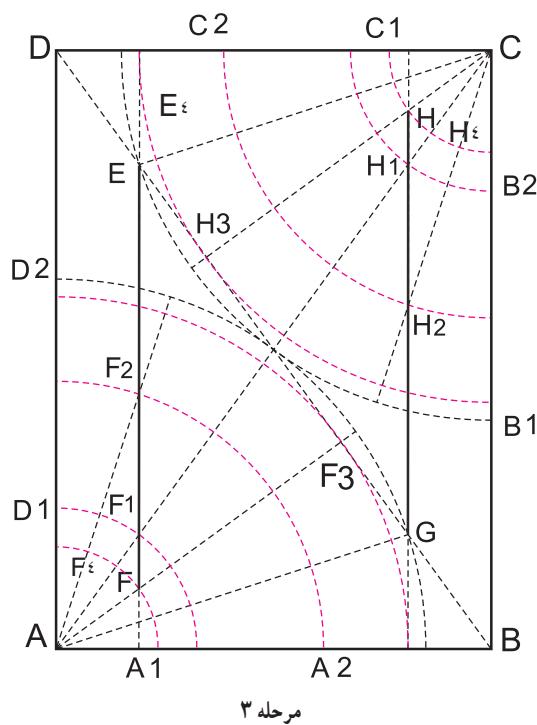
۲- گره ٹنند دوپنج (ده ٹنند)

مراحل ترسیم واگیره

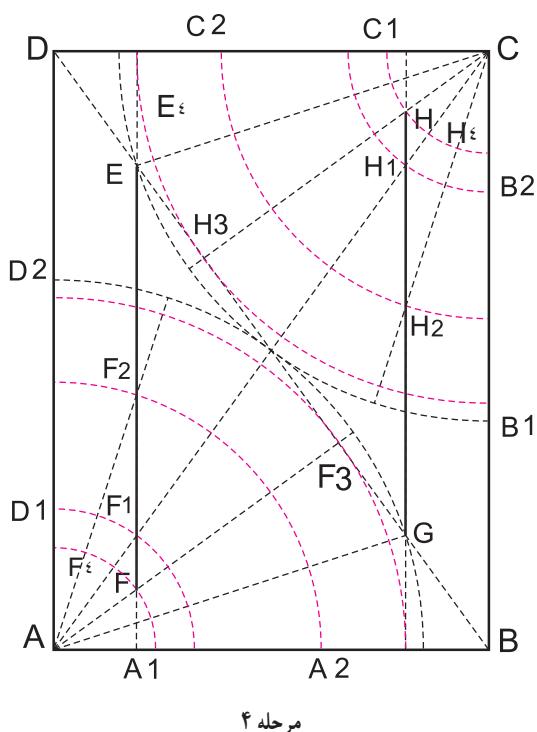
مرحله ۱ : همانند مرحله اول از رسم واگیره گره کُند دوپنج عمل کنید، سپس به مرکز A و C و به شعاع نصف خط کمان DB رسم کنید تا سومین خط قاعده را در وسط قطع نماید. اکنون نقاط را مانند شکل نامگذاری کنید.

مرحله ۲ : از نقاط E و G به موازات خط AD و BC دو عمود رسم نماید تا نقاط F و H بر روی دومین خط قاعده زوایای A و C به دست آید. خطوط EF و GH خطوط محوری این رسم هستند. نقاط به دست آمده را مانند شکل نامگذاری کنید.

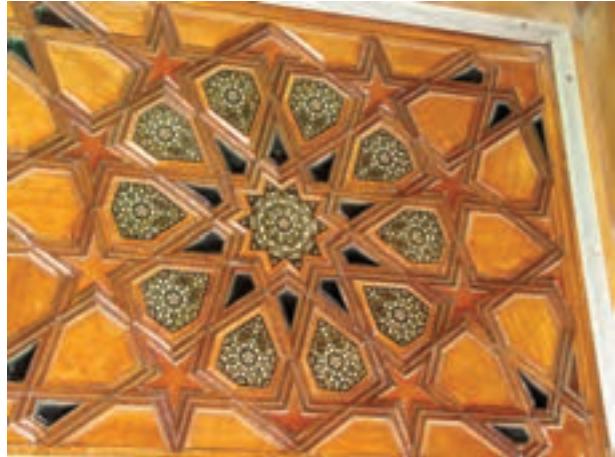
مرحله ۳: کمان‌هایی به مرکز A و شعاع AF_۲، AF_۱، AF رسم کنید. بر روی زاویه C نیز همین عمل را انجام دهید. نقاط بدست آمده را مطابق شکل مرحله ۳ نامگذاری کنید.

مرحله ۴: نقاط زیر را به ترتیب به یکدیگر متصل نمایید از نقطه B_۲ به G_۱ و از G_۲ به A_۱، از نقطه C_۱ به E_۱ و از E_۲ به D_۱، از نقطه D_۲ به E_۲، از نقطه F_۲ به B_۲ و از G_۲ به E_۲، از نقطه H_۲ به D_۲ و از H_۳ به E_۲، از نقطه H_۱ به B_۲ و از H_۲ به F_۲، از نقطه H_۳ به A_۲ و از F_۲ به G_۲، از نقطه F_۱ به D_۲ و از G_۲ به E_۲، از نقطه G_۱ به G_۲ و از E_۲ به B_۲، از نقطه A_۲ به C_۲ و از C_۲ به H_۲، از نقطه D_۲ به E_۲ و از E_۲ به G_۲، از نقطه B_۲ به F_۲ و از F_۲ به D_۲، از نقطه E_۲ به A_۲ و از A_۲ به H_۲، از نقطه H_۲ به G_۲ و از G_۲ به F_۲، از نقطه F_۲ به D_۲ و از D_۲ به B_۲، از نقطه E_۲ به C_۲ و از C_۲ به H_۲، از نقطه H_۲ به H_۳ و از H_۳ به H_۱ به H_۵ متصل نمایید (شکل ۳-۵۸).

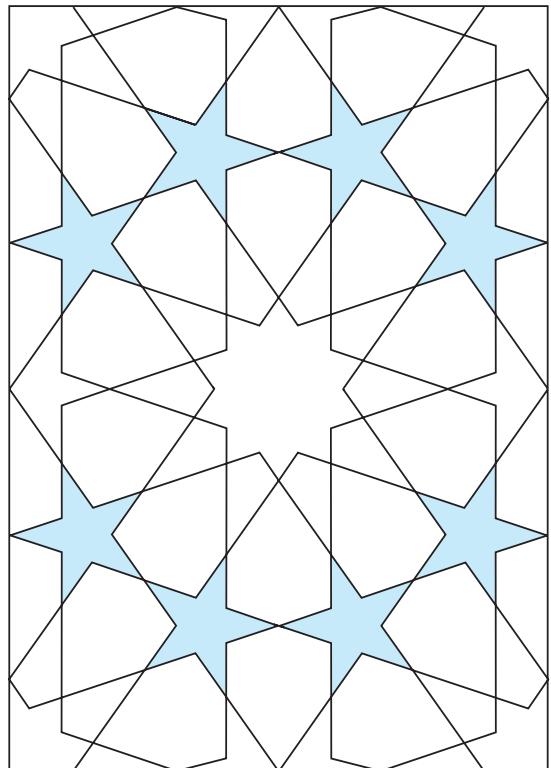
شکل ۳-۵۸—مراحل ترسیم و اگیره‌گرهای تند دو پنج (ده تند)

در ادامه چند نمونه از کاربرد گره‌های تند به همراه ترسیم واحد گره آن را مشاهده می‌کنید (شکل‌های ۳-۶۸ تا ۳-۶۹).

شکل ۳-۶۰—گره تند دوپنج

مقبره سید—اصفهان

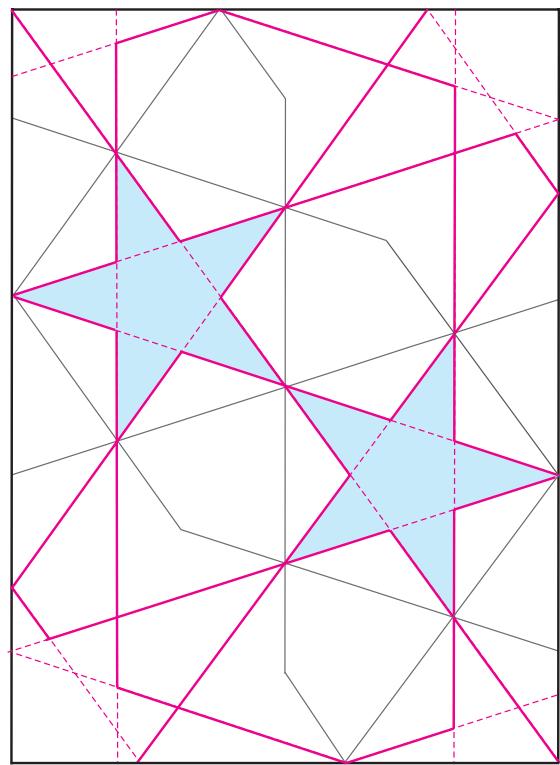

شکل ۳-۵۹—گره تند دوپنج (ده تند)

شکل ۳-۶۲—گره تند دوپنج (ده تند)

آرامگاه آقا—دوره قاجاریه، بخشی از گچبری دیوار—تهران

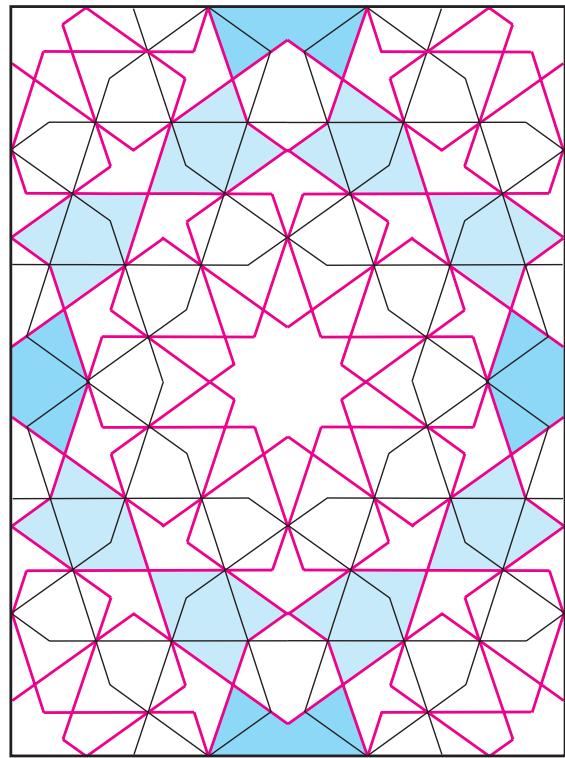

شکل ۳-۶۱—گره تند دوپنج یا ده تند (خطوط قرمز)

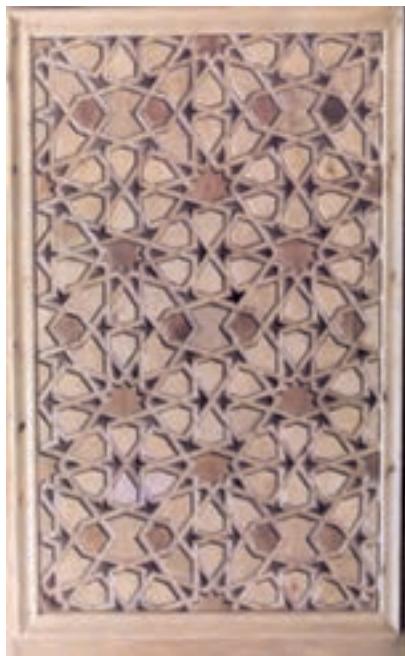
به دست آمده از کند دوپنج

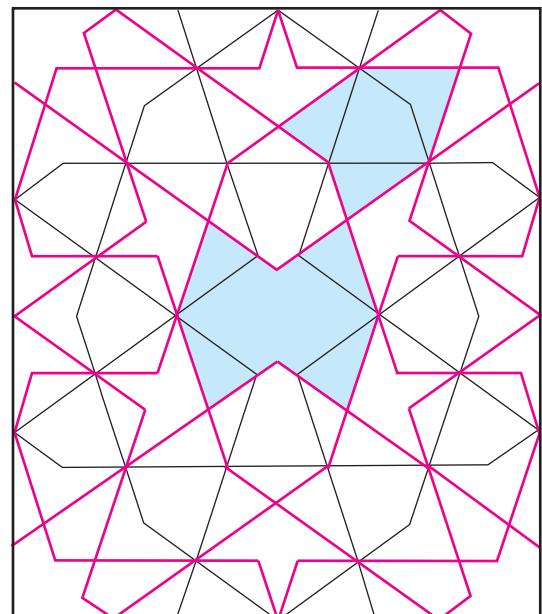
شکل ۳-۶۴—گره چند طبل پابزی
مسجد لرزاده — سقف شبستان — تهران

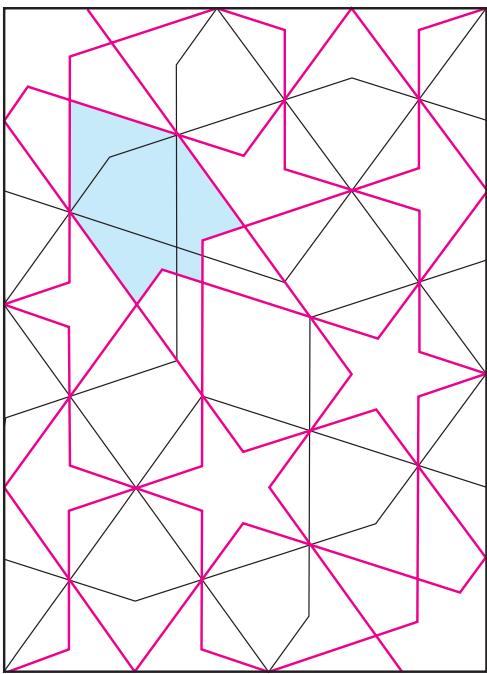
شکل ۳-۶۳—گره چند طبل قناس پابزی (خطوط قرمز)
بدست آمده از گره کند طبل قناس (خطوط سیاه)

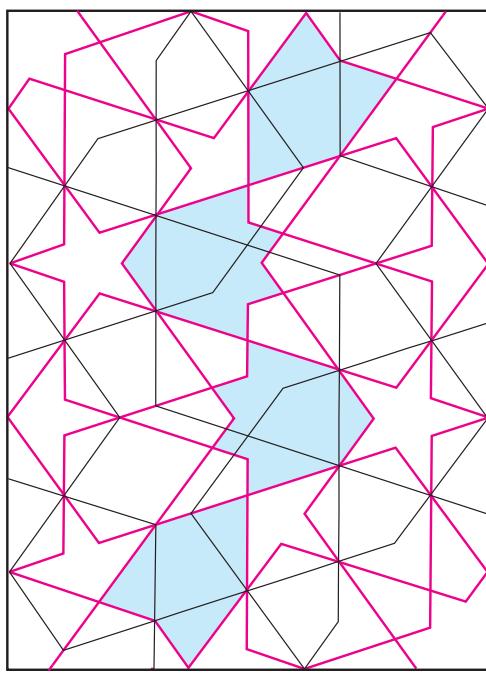
شکل ۳-۶۶—درب چوبی — گره چند طبل پابزی

شکل ۳-۶۵—گره چند طبل پابزی (خطوط قرمز)
بدست آمده از گره کند سرمهدان چهارشمسه

شکل ۶۸—۳—گره تنددانه بلوط (خطوط قرمز)
به دست آمده از گره کُند سرمهدان قناس کوچک

شکل ۶۷—۳—گره تندپایزی دو برگ چناری (خطوط قرمز)
به دست آمده از گره کُند سرمهدان

تمرین

- ۱—واگیره گره تند دوپنج با ده تند را رسم نمایید. با ۴ بار تکرار آن واحد گره را به دست آورید.
- ۲—با خُرد کردن گره کند دوپنج، گره تند دوپنج را به دست آورید.
- ۳—با راهنمایی هنرآموز خود ۳ نمونه گره تند را در آثار تاریخی و یا صنایع دستی شهر خود شناسایی کنید.
- ۴—یک نمونه از گره تند ده شناسایی شده در تمرین ۳ را انتخاب و واگیره آن را رسم کنید.

پرسش‌ها

- ۱—گره را تعریف کنید.
- ۲—واگیره را تعریف کنید.
- ۳—واحد گره را تعریف کنید.
- ۴—علت نام‌گذاری آلت گره‌ها را با ذکر نمونه شرح دهید.
- ۵—ویرگی‌های گره‌ها را در هنرهای سنتی شرح دهید.
- ۶—گره‌های زمینه مربع را نام ببرید.
- ۷—گره‌های زمینه مستطیل را نام ببرید.

معقلی

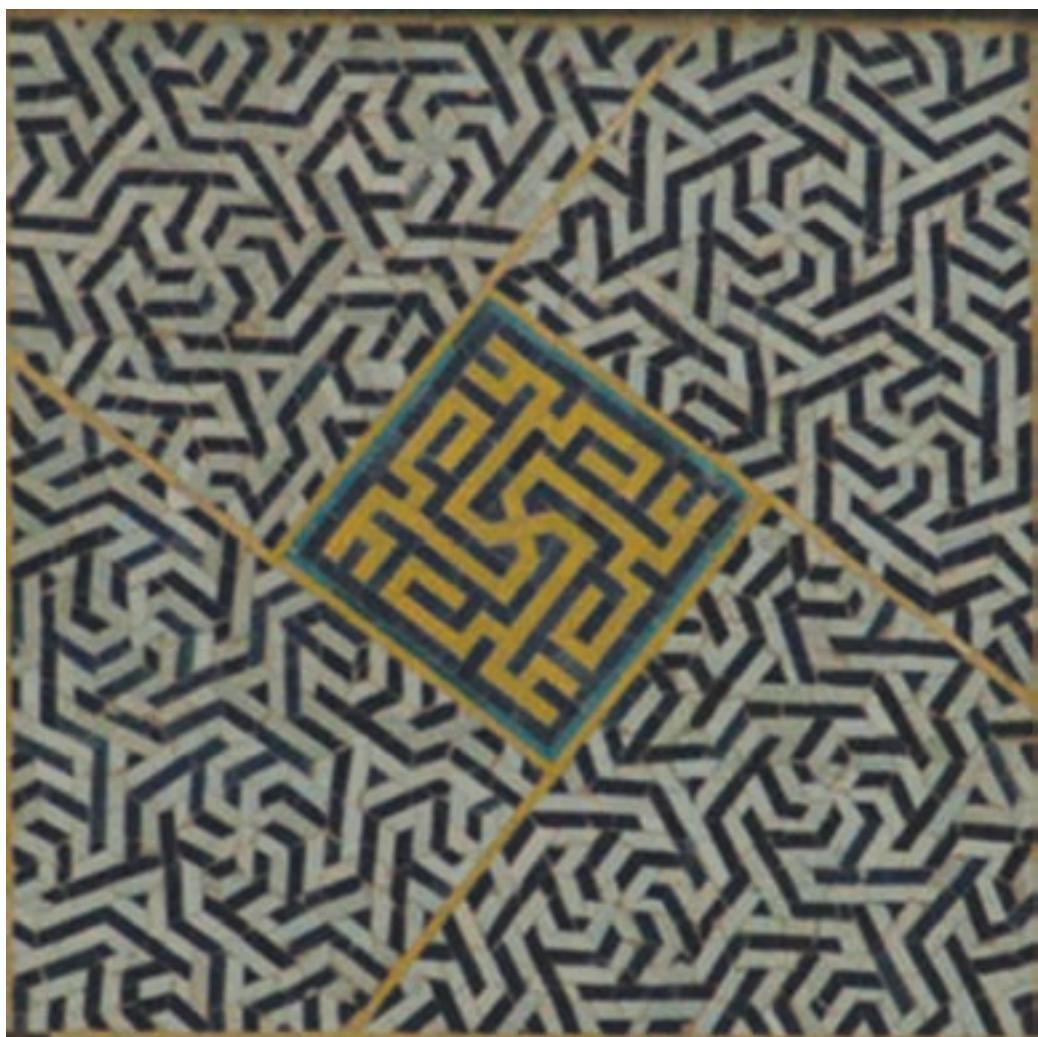
رسم انواع نقوش و خطوط را در زمینه هایی از مربع، لوزی و مستطیل یا در شبکه های مربع، لوزی و ... را معقلی می نامند. یکی از انواع معقلی، «خط معقلی» یا خط بنایی است. این خط از ترسیم خطوط موازی و متقطع در اشکال هندسی حاصل می شود. برخی این خط را زیرمجموعه خط کوفی می دانند. آنچه در طراحی این خط بسیار مهم است برابری و یکنواختی ضخامت خط نوشته با فواصل بین آن است. در خط بنایی پیچیده، شاهد خط نوشته هایی هستیم که علاوه بر خط، فواصل بین آن نیز به صورت خط نوشته و معنادار بوده و خوانده می شوند.

شکل ۳-۶۹—شبکه مربع از زمینه های خط معقلی

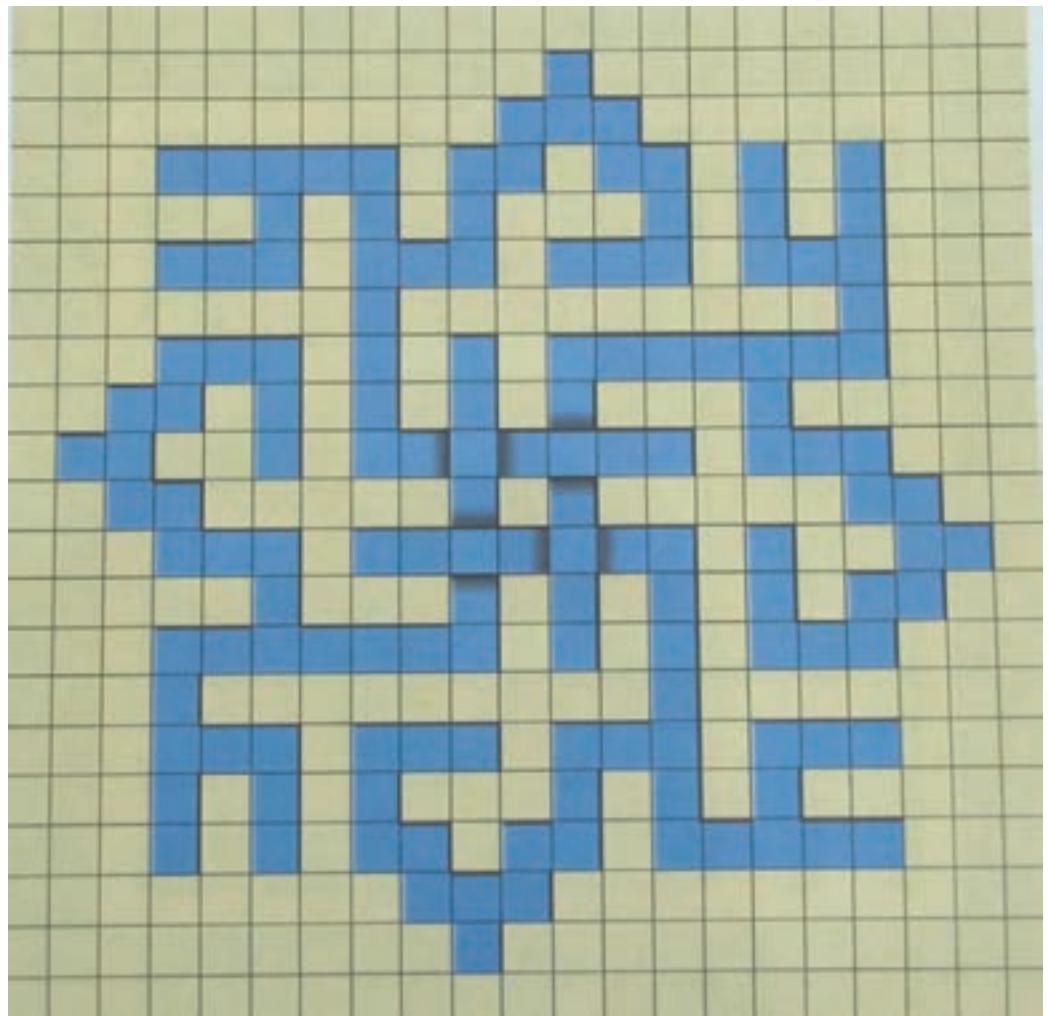
شکل ۳-۷۰—کاربرد معقلی در بنا—آرامگاه آقا—تهران

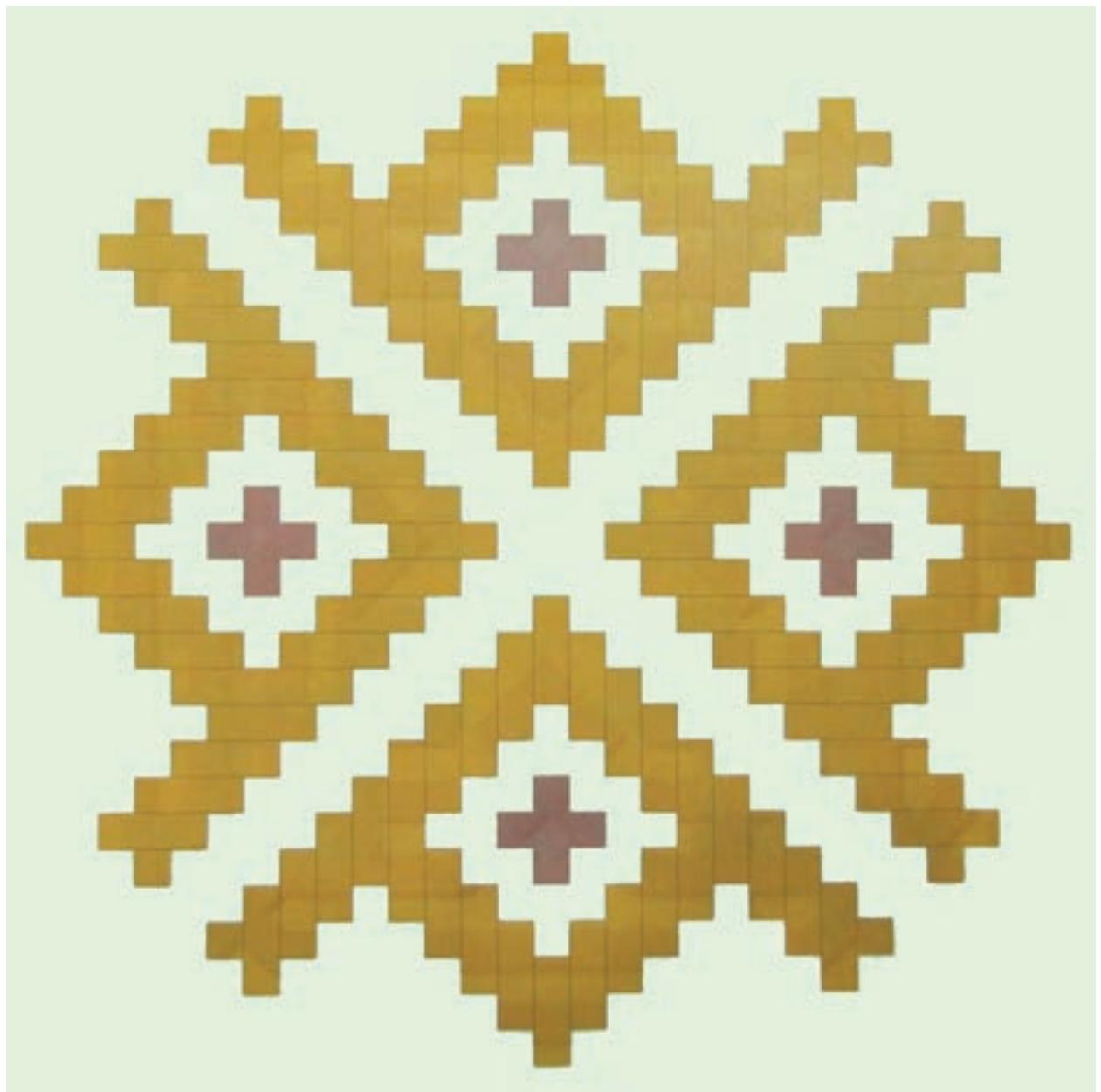
شکل ۷۱-۳- کاربرد معقلی در کاشیکاری

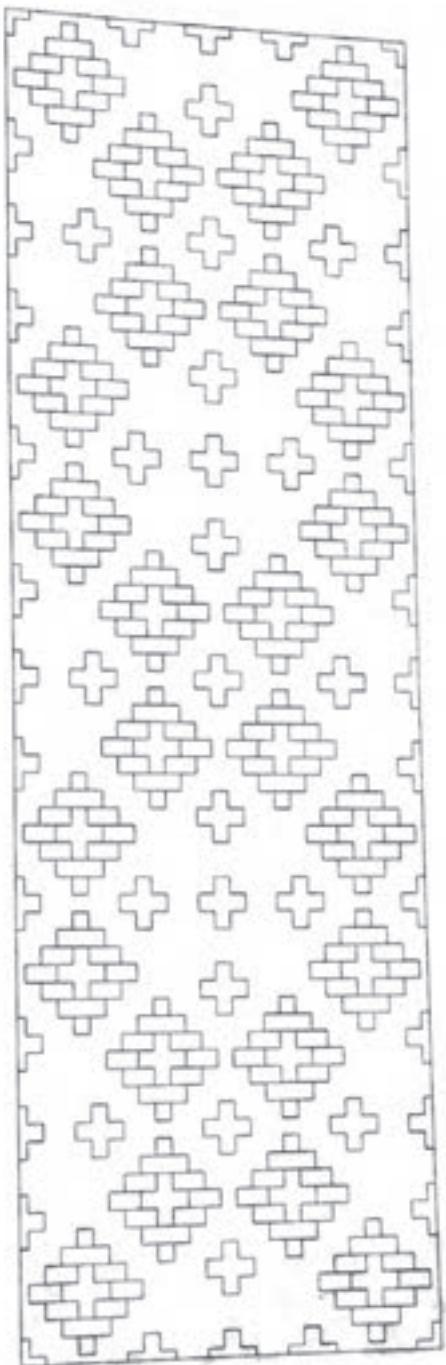
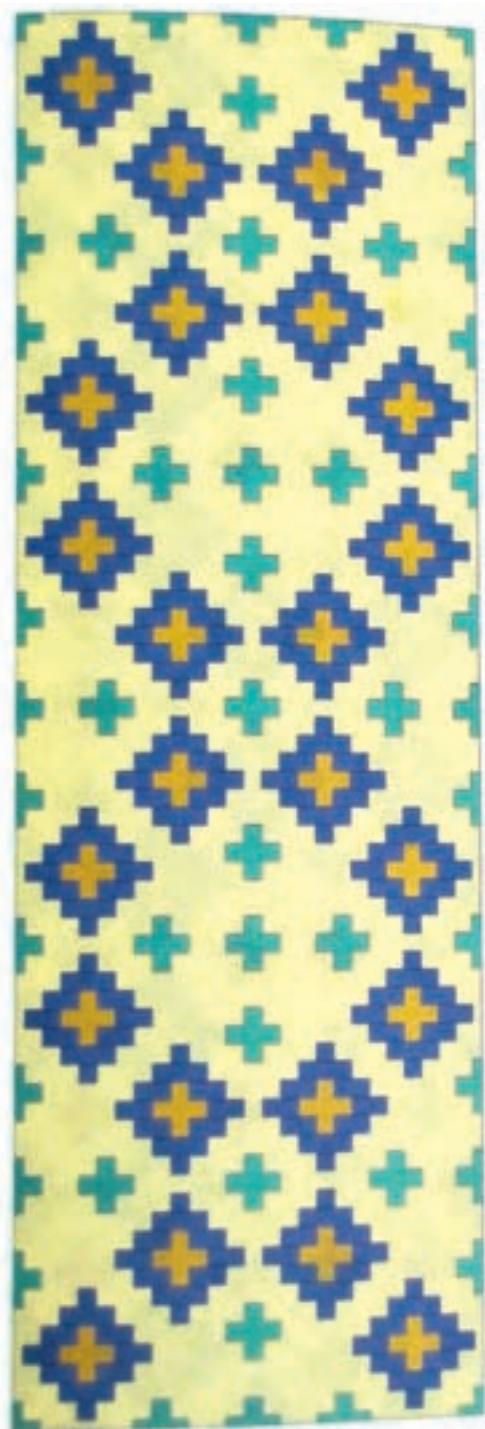
شکل ۳-۷۲- نقاشی معقلی (زمینه خوانده می شود)

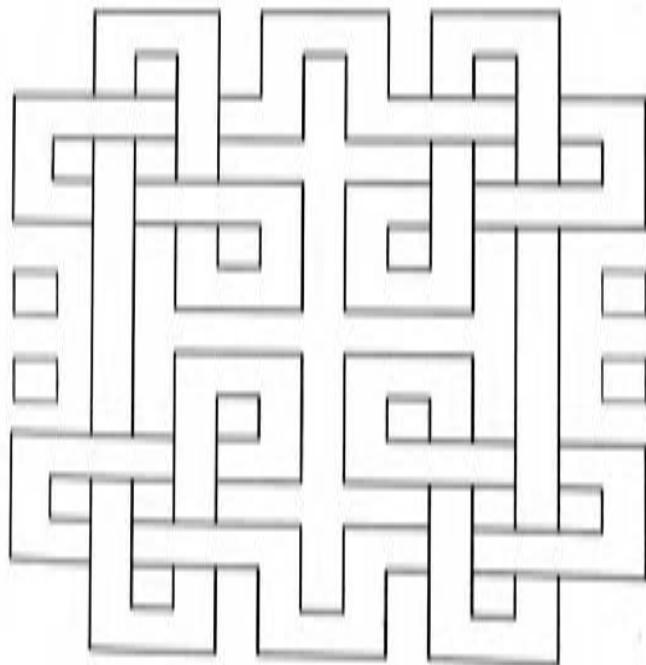
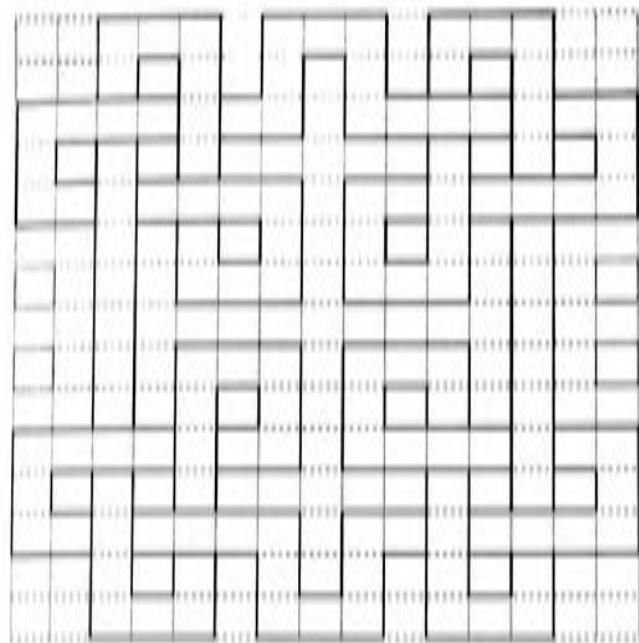
شکل ۷۳-۳—نقاشی خط معقلی گرددار

شکل ۷۴-۳—نقش معقلی با بهکارگیری شکل مستطیل در زمینه مربع

شكل ٣-٧٥—نقش معقلی

شکل ۳-۷۶—نقش گره دار معقلی در زمینه مربع

شکل ۷۷-۳—نقش گهدار معقلی در زمینه مربع

فهرست منابع

- ۱- اردلان، نادر، لاله، بختیار - حس وحدت (سنت عرفانی در معماری اسلامی) - ترجمه حمید شاهرخ -
نشر خاک - ۱۳۸۰
- ۲- امرائی، مهدی - اُرسی، پنجره‌های رو به نور - سمت - ۱۳۸۳
- ۳- بالتدو شاتیش، یورگیلس؛ آرت، پوپ - نقش پیشینه دار - مترجم ژیلبرت صدیق بور - کاوش - ۱۳۸۴
- ۴- پوپ، آرت؛ اکمن، فیلیپس - سیری در هنر ایران - علمی و فرهنگی - ۱۳۸۷ - (دوره ۱۵ جلدی)
- ۵- روزی طلب، غلامرضا؛ جلالی، ناهید - هنر خاتم - سمت - ۱۳۸۲
- ۶- رئیس‌زاده، مهناز؛ مفید، حسین - احیای هنرهای از یادرفته - مولی - ۱۳۷۴
- ۷- زمرشیدی، حسین - گره چینی در معماری اسلامی و هنرهای دستی
- ۸- ژوله، تورج - پژوهشی در فرش ایران - یساولی - ۱۳۸۱
- ۹- عباس، سید جان؛ شلمکر سلمان، عامر - هم‌آراستگی در نگاره‌های اسلامی - ترجمه آمنه آقاریع -
کاوش - ۱۳۸۴
- ۱۰- کریستین، جان - ایران کهن - ترجمه خشایار بهاری - کارنگ - ۱۳۷۸
- ۱۱- لینگر، مارتین - هنر خط و تذهیب قرآنی - ترجمه مهرداد قیومی بیدهندی - گروس - ۱۳۷۷
- ۱۲- ماهرالنقش، محمود - کاشی و کاربرد آن - سمت - پائیز ۱۳۸۱
- ۱۳- ماهرالنقش، محمود - طرح و اجرای نقش در کاشیکاری ایران - موزه رضا عباسی - ۱۳۶۲ (دوره
بنج جلدی)
- ۱۴- محمدبن محمدالبوزجانی، ابوالوفاء - هندسه ایرانی - ترجمه سید علیرضا جذبی - سروش - ۱۳۶۹
- ۱۵- مکی‌تراد، مهدی - گردیده آثار استاد شعریاف (گره و کاربندی) - فرهنگستان هنر - ۱۳۸۵
- ۱۶- مکی‌تراد، مهدی - ترئینات معماری - سمت - ۱۳۸۷
- ۱۷- نگهبان، عزت‌الله - حفاری‌های مارلیک - سازمان میراث فرهنگی - ۱۳۷۸
- ۱۸- نجیب اوغلو، گل رو - هندسه و ترئین در معماری اسلامی - ترجمه مهرداد قیومی بیدهندی - روزنہ - ۱۳۷۹
- ۱۹- ویلسون، اوا - طرح‌های اسلامی - ترجمه محمدرضا ریاضی - سمت - ۱۳۷۷
- ۲۰- السعید، عصام؛ پارمان، عایشه - نقش‌های هندسی در هنر اسلامی - ترجمه مسعود رجب‌نیا - سروش -
۱۳۶۳

